

Przedownik

Codziennie ilustrowane pismo narodowe i katolickie

Nr. 97

2

Rok 66

Sobota, dnia 25 kwietnia 1936

Z za kulis politycznych w Warszawie

Gratulacje dla Sławka, Bartel i pułkownicy

Echa konfiskaty „Gazety Polskiej” — Jeszcze dymisja ptk. Matuszewskiego — Co powiedział prof. Bartel dziennikarzom — Zagraniczne trzy grosze — Czy nowe pismo rządowe — Parlamentarna grupa pracy u wicepremiera — Bankiet w rocznicę Konstytucji — List ptk. Matuszewskiego do prenjera — W drodze do Budapesztu

Warszawa. (Tel. wł.) Ostatnie dni, jak wiadomo, obfitowały w wiele wydarzeń w Polsce. Znalazły one szeroki rozgłos w kraju i zagranicą. Wypadki krakowskie i lwowskie jasno i niedwuznacznie oświeciły zagadnienie na terenie robotniczym i zwróciły uwagę na wzmogłą działalność wywrotową Kominternu. Odłożenie wyjazdu premjera Kościalskiego do Węgier, konfiskata pułkownikowskiej półurzędowej „Gazety Polskiej”, rozmowy czynników decydujących oraz wizyta b. wielokrotnego premjera Bartla w Warszawie, dają obfity materiał do snucia przypuszczeń, kombinacji i wniosków.

W związku z tem prasa notuje wiele szczegółów, które w zarysie pozwalają się orientować w sytuacji na terenie polityki.

Niewątpliwie największą niespodzianką była konfiskata „Gazety Polskiej”, która jest organem grupy pułkownikowskiej z ptk. Matuszewskim i Miedzińskim na czele. Żydowski „Republika”, komentując to, stwierdza, że rząd w artykule, który został skonfiskowany, „dopatrzył się mobilizacji pułkowników i chęci przeprowadzenia rozgrywki w najbliższym terminie”. — Jak dalej stwierdza pismo żydowskie, decyzję konfiskaty podjął rząd na specjalnym posiedzeniu przy trzech głosach sprzeciwu.

Jako dalszy etap tej rozgrywki z grupą pułkownikowską, „Kurier Poranny” widzi w dymisji wojewody krakowskiego ptk. Światłowskiego. „Republika”, oświecłając to, stwierdza, że „jest to ze strony miarodajnej zerwanie z dotychczasowym zwyczajem tolerowania na stanowisku t. zw. „pułkowników” z obozu rządowego, którzy w odpowiednich chwilach podstawiają rządowi nogę”.

Wizyta b. premjera Bartla w Warszawie, który w chwilach bardziej krytycznych zapraszany jest do Warszawy, znów dała powód do szerokich komentarzy, tembardziej, że b. premjer Bartel przeprowadził szereg konferen-

cyj na Zamku, u prezesa Banku Polskiego i generalnego inspektora sił zbrojnych itd. Przypuszczano powszechnie, że nastąpią radykalne przesunięcia w łonie rządu. Tymczasem zakończyło się na powzięciu decyzji o wcześniejszym zwołaniu sesji sejmowej na drugą połowę maja.

B. premjer Bartel w czasie swej wizyty w Warszawie przyjął również dziennikarzy warszawskich, z którymi rozmawiał na temat ostatnich zająć we Lwowie. Oto co — według relacji prasy warszawskiej — powiedział b. premjer Bartel na pytanie, są sędzi o wypadkach lwowskich:

— „Ale co też panowie wypisują po gazetach o Lwowie? Były to daleko poważniejsze rzeczy. Jeśli do ludzi strzelają, a oni nie uciekają, a idą bez obawy śmierci, to już nie są zamieszki. To już jest rewolucja.”

Również prasa zagraniczna bacznie śledzi wypadki, jakie zachodzą w Polsce. M. in. paryski „Le Temps”, omawiając sytuację w Polsce, pisze: „Panem sytuacji jest obecnie gen. Rydz-Śmigły. Zajmuje on stanowisko arbitra, między dwoma prądami, zarysowującymi się w łonie gabinetu. Od jego decyzji zależeć będzie w ostatnim etapie rozwój tego kryzysu, wywołanego raczej osobistymi rywalizacjami, niż doktrynalną opozycją co do samych

zasad polityki marsz. Piłsudskiego.”

Socjalistyczny „Robotnik”, który duże nadzieje łączy z poróżnieniem się w obozie „sanacyjnym”, kokietując z jednej strony elementy radykalne obozu „sanacyjnego”, wypuszcza w kierunku grupy „pułkownikowskiej” taką strzałę: „Ich obecna ofensywa musi spalić na panewce. Nie stoi za nimi nikt. Wszyscy są przeciw nim. Dali krajowi dwie rzeczy „deflację integralną” i ordynację wyborczą. Ostatnie dni odrzuciły im rykoszetem rzecz inną: Koniec legendy o ich rzekomej ukrytej i tajemniczej potęgze.” Spór więc w łonie obozu rządzącego takie szerokie echo znalazł w prasie.

Warszawa. (Tel. wł.) Prasa żydowska donosi, że w najbliższym czasie założone zostanie pismo prawdziwie rządowe. Pozostaje to podobno w związku z faktem, że pisma „sanacyjne” z „Gazetą Polską” na czele nie spełniają misji zgodnie z intencją rządu.

Warszawa. (Tel. wł.) Pan wicepremier Kwiatkowski przyjął delegację parlamentarnej grupy pracy, która mu przedstawiła sytuację gospodarczą, oraz szereg postulatów i wniosków, zmierzających do ożywienia życia gospodarczego. W odpowiedzi wicepremier Kwiatkowski oświecił warunki, w jakich rząd i społeczeństwo

walczy z trudnościami gospodarczymi. Zapoznał delegację z pracami i zamierzeniami rządu w celu osiągnięcia poprawy położenia gospodarczego. (w)

Warszawa. (Tel. wł.) W czwartek w pierwszą rocznicę nowej konstytucji szereg osobistości ze świata politycznego obozu prorządowego z min. Beckiem, byłym premierem Jędrzejewiczem, marszałkiem Sejmu Carem na czele złożyło gratulację jednemu z głównych twórców tej konstytucji, posłowi Sławkowi. Po południu w hotelu „Polonia” grupa ludowa senatorów urządziła dla p. Sławka obiad, podczas którego przemawiał przywódca grupy włościanin Kielak, a odpowiadał p. Sławek. (w)

Warszawa. (Tel. wł.) Na terenie polityki wewnętrznej, wobec wyjazdu premjera Kościalskiego, niema żadnych szczególnych przejawów. Koła polityczne komentują ostatnie uchwały związku parlamentarnego działaczy społecznych, zmierzające do stworzenia jakiejś organizacji dla obozu prorządowego.

Opowiadają, że pomiędzy byłym ministrem Matuszewskim, a premierem Kościalskim odbyła się znamienna wymiana listów. W liście do premjera p. Matuszewski prosił o sprostowanie urzędowego komunikatu o zwolnieniu go ze stanowiska prezesa komisji oddłużeniowej dla samorządu w tym sensie, że zwolnienie to nastąpiło na własną prośbę. P. Matuszewski powołał się na to, że prośbę o zwolnienie ze stanowiska złożył przed ogłoszeniem. W odpowiedzi p. premjer Kościalski wyjaśnił, że zwolnienie p. Matuszewskiego nastąpiło przed otrzymaniem prośby o zwolnienie, wobec czego tekst komunikatu urzędowego pokrywa się z rzeczywistością.

Podczas przejazdu premjera Kościalskiego przez Katowice do Budapesztu premjer zaprosił do swego wagonu obecnego na dworcu wojewodę Grażyńskiego i podczas postoju odbył z nim dłuższą konferencję. (w)

Premjer Kościalski w Budapeszcie

Budapeszt. (Tel. wł.) Wczoraj o godz. 12,40 przybył do Budapesztu premjer Kościalski, witany przez premjera węgierskiego Goemboesa i wszystkich członków rządu. Po krótkim powitaniu p. premjer udał się do hotelu.

Po południu p. premjer złożył wieńiec na grobie Nieznanego Żołnierza, poczem złożył krótką wizytę węgierskiemu premierowi i wziął udział w śniadaniu, wydanem przez posła R. P. Lepkowskiego.

Echa krwawych zająć w Palestynie

16 Żydów zabitych i 76 rannych — Ofiary po stronie arabskiej — W Jaffie płoną dalej żydowskie domy

Londyn. (PAT.) Agencja Reutersa donosi z Jerozolimy, że wedle opublikowanego tam komunikatu oficjalnego od początku ruchów padło 16 Żydów zabitych. 26 Żydów znajduje się w szpitalu. Pozatem jest 49 lżej rannych. Po stronie arabskiej jest 5 zabitych, 31 ciężiej i 49 lżej rannych.

Tel-Aviv. (PAT.) W ciągu ub.

nocy w różnych częściach Jaffy wybuchły pożary. Cała ludność żydowska miasta zorganizowała samoobronę. Znaczna część ludności żydowskiej Jaffy schroniła się do Tel-Avihu. Ilość uciekinierów przewyższa rzekomo 5 tysięcy. Pewna część uciekinierów zamieszkała w specjalnych obozach.

Symboliczny Szmul Eksterman z Nalewek

Kto kieruje robotą komunistyczną w Polsce?

Ostatnie przejawy ofensywy Kominternu na terenie naszego państwa dostarczyły aż nadto materiału do stwierdzenia, kto właściwie całą tą robotą w „terenie” kieruje, z jakich środowisk rekrutują się przywódcy tajnych komitetów komunistycznych, „technicy” w zakresie tworzenia „jacejek” i wywoływania zaburzeń, redaktorzy i kolporterzy „bibuły” bolszewickiej — wreszcie agenci, pełniący rolę łączników między akcją komunistyczną w Polsce, a jej zagranicznymi ośrodkami dyspozycyjnymi.

Już przeprowadzona parę tygodni temu przez władze obława na komuni-

stów w całej Polsce wykazała, że Żydzi i osoby pochodzenia żydowskiego dominują bezwzględnie na stanowiskach kierowniczych i „łącznikowych”. Symbolem niejako stał się tu Żyd z Nalewek, Szmul Eksterman, z jego tajną radiostacją nadawczą, z której bezpośrednio przed przyłapaniem go przez policję słał meldunki do moskiewskiej centrali Kominternu z postępów „roboty” w Polsce.

Też same Nalewki przodowały i przodują nadal w fabrykowaniu „bibuły” komunistycznej, mającej na celu zatrucie duszy robotnika polskiego. Pod-

kreśliłmy już charakterystyczny fakt, że wszystkie niemal tajne drukarnie komunistyczne, a także różne „biblioteki”, które policja zmuszona była zamknąć i opieczętować, znajdowały się w północno-zachodniej części Warszawy, to jest w dzielnicy nalewowskiej — i wszystkie naturalnie prowadzone były przez stuprocentowych Żydów.

Drugie wielkie ognisko „bibuły” bolszewickiej wykryto, jak wiadomo, kilka dni temu w Łodzi. Kierownikami, technikami i kolporterami wykrytej tam w mieszkaniu niejakiego Jojne Olsznejnej tajnej drukarni, produkującej

masowo ulotki, odezwy i różne pisemka komunistyczne, byli obok Olsznejnej: Jozek Chaim Szerer, Pinkus Szulim Gelman, Jozek Szloma Strozenberg, Jankiel Klajman, Chaja Gitla Syna, Alter Liberman, Jozek Moszek Wajnsztok, Fajga Dajtercweig, Majer Jankiel Tauber, Rajzla Herszkowicz, Pola Zelcer, Frajndla Cymerman, Chaim Czerny, Berek Skórkowski, Wolf Jakób Fuks, Ojzer Strawczyński (też Żyd) i Herszel Rajter.

Ogłoszone niedawno dane, dotyczące narodowości osób, aresztowanych za robotę bolszewicką, na kresach północ-

Pośród szarzyzny dni codziennych, przytłaczających brzemieniem troski, muszą być okresy wytchnienia, rozprostowania ramion i głębokiego oddechu, kiedy człowiek wyrwa się z ciasnego koliska tych samych spraw, a wzrokiem obejmie szeroki horyzont narodowy. Dla całego społeczeństwa, myślącego i czującego po polsku, okresem takim jest rocznica Konstytucji 3-go Maja. Zwróćmy w dniu tym wzrok swój na sprawy polskie. Rozejrzyjmy się w polskiej rzeczywistości. I oby z tego przeglądu wyszło mocne postanowienie podjęcia nieugiętej walki o PAŃSTWO NARODOWE. Niech się święci 3-ci Maj!

Straszne trzęsienie ziemi w Chinach

Kilkadziesiąt miejscowości zostało zrównanych z ziemią — Jest wielu zabitych — Tysiące niema dachu nad głową

London. (Tel. wł.) Z Szanghaju donoszą o nowym strasznym trzęsieniu ziemi, które nawiedziło południowo-zachodnią część prowincji Kwantung. Według wiadomości, nadeszłych z Kan-

tonu, kilkadziesiąt wiosek i miejscowości zostało zrównanych z ziemią. — Tysiące ludzi pozostało bez dachu nad głową. Jest wiele zabitych. Bliższych szczegółów narazie brak.

Na froncie walk w Abisynji

Rozstrzygają się losy Adis Abeby

Rząd abisyński nie opuści stolicy — Krwawe walki w Szolameda — Oficjalne komunikaty włoskie z frontu

Asmara. (Tel. wł.) Wczoraj rano samoloty włoskie wykryły kolumnę wojsk abisyńskich i rozproszyły ją ogniem z karabinów maszynowych i bombami. Lotnicy włoscy rozproszyli także znaczne oddziały negusa nad jeziorem Asiangi. W bitwie pod Dżan-Gobo padło 3 tysiące Abisyńczyków. Straty włoskie w tej bitwie wynoszą około 800 zabitych i rannych.

Negus podobno schronił się na terytorium poselstwa angielskiego. Według innych pogłosek, negus samolotem udał się do Sudanu. Panika w Adis Abebie nieco zmniejszała się.

Adis Abeba. (PAT.) Rząd abisyński kategorycznie przeczy pogłoskom, jakoby Haile Selasie przekazał władzę swojemu synowi i jakoby wyrzekł się osobistego kierownictwa organizowania dalszego oporu przeciwko wojskom włoskim. Główne dowództwo w dalszym ciągu pozostaje w rękach cesarza. Rząd abisyński zdecydowany jest bronić kraju do ostatniej chwili. W razie, gdyby Adis Abeba została zajęta, siedzibę rządu przeniesiono by gdzieś indziej i walka byłaby kontynuowana w dalszym ciągu.

Paryż. (PAT.) Havas donosi, że operacje wojsk gen. Graziani rozwijają się zgodnie z nakreślonym planem pomimo złej pogody, powodującej przerwy w komunikacji radiowej, co z kolei utrudnia użycie lotnictwa. Wszystkie potoki silnie wezbrały, lecz zaopatrzenie wojsk odbywa się normalnie. Pościg za cofającymi się oddziałami abisyńskimi trwa. Abisyńczycy, rozbici pod Djanegobo, wobec odcięcia odwrotu na Daggabur, cofają się w kierunku na Daggamedo.

Posel niemiecki w Adis Abebie u Hitlera

Berlin. (Tel. wł.) W ciągu czwartku kanclerz Hitler przyjął na specjalnej audjencji posła niemieckiego w Adis-Abebie Kirchholtena.

Za puszczanie plotek do... obozu odosobnienia

Wiedeń. (Tel. wł.) W związku z aferą Phoenixa rozpuszczono po mieście cały szereg plotek, którym kres położyły władze, aresztując dwóch urzędników, oskarżonych o kolportowanie nieprawdziwych wieści. Obaj zostali wysłani do obozu odosobnienia.

Praca kobiet

Warszawa. (Tel. wł.) Dnia 27 b. m. wejdzie w życie rozporządzenie ministra opieki społecznej, które zabrania kobietom pracę nad ołowiem. Wiele kobiet zatrudnionych w przemyśle baterijnym pozbawionych zostanie wskutek tego pracy. (w)

Tajemnicze zabójstwo

Paryż. (PAT.) Ag. Havasa donosi z Londynu, że dzisiejszej nocy znaleziono w hotelu w Kensington 22-letniego Niemca, Richarda Heilbronnera, zastrzelonego z rewolweru.

Wdrożone dochodzenie stwierdziło, że Heilbronner bawił w Londynie od kilku dni i że zginął od dwóch kul. Dyrekcja i personel hotelu oświadczają, że zabity zdradzał ostatnio wyraźne przygnębienie.

Perwoszomajowa akcja socjalistów w Łodzi

Łódź, 24. 4. Odbyło się zgromadzenie delegatów klasowego związku żydowsko-socjalistycznego, na którym z polecenia przywódców uchwalono wezwać masy robotnicze do gremjalnego udziału w pochodzie w dniu 1 maja. Poza tym uchwalono proklamować jednogodzinny strajk protestacyjny przeciwko zajęciom lwowskim. Strajk ma być podjęty w poniedziałek.

Kto kieruje robotą komunistyczną w Zagłębiu

Sosnowiec, 23. 4. — Jak wiadomo, aresztowano tu, jak zresztą w całym kraju, wielu komunistów. Władze zatrzymały z pośród nich kilkanaście osób, a dziewięciu notorycznych agitatorów komunistycznych wysłały w ub. wtorek do Berezki Kartuskiej. Z nazwisk wysłanych do Berezki łatwo się zorientować, z jakich to sfer rekrutują się agitatorowie, szerzący zamęt w masach robotniczych. Oto lista izolowanych:

— Skórnicki Rachwał, Wajcemberger Wolf Lener, Solnik Józef, Graner Jakób, Zajdman Kauma Dawid, Natal Abram, Rozenkranc Elia, Ajzenman Szlama Icek, Deutsch Lejb.

Warszawa. (Tel. wł.) W ciągu czwartku odstawiono do obozu odosobnienia w Berezce Kartuskiej dalszych 39 komunistów, a mianowicie 6 z woj. warszawskiego, 31 z kieleckiego i 2 z Łodzi. (w.)

Prosimy nie zapomnieć

o wpłaceniu przedpłaty za miesiąc maj lub za maj i czerwiec. Kto chce odbierać „Oredownik” w maju w dalszym ciągu bez przerwy, niechaj zwróci się jeszcze dzisiaj do listowego lub najbliższego urzędu pocztowego z zamówieniem lub przekaże przedpłatę wprost do administracji na konto w P. K. O. 200 149. Przypominamy, że pocztą poręczą dostawę wszystkich, zwłaszcza pierwszych numerów w maju tylko przy zamówieniu przed 25. bm.

Nominacja

Warszawa. (Tel. wł.) Dyrektorem naczelnym Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych został mianowany Bronisław Ziemięcki, były minister pracy i jeden z głównych przywódców P. P. S. (w.)

Budżet Anglii wywołuje rozczarowanie

Londyn. (Tel. wł.) Omawiając preliminarz budżetowy kancl. Chamberlaina, prasa angielska wyraża swoje rozczarowanie, wyrażając się m. in. krytycznie o podwyższeniu podatku dochodowego oraz cła na herbatę. Zdaniem pism należy oczekiwać ostrych ataków parlamentu na nowy budżet. Podobno preliminarz budżetowy wywołał w kołach gospodarczych zaniepokojenie.

Niesłychany wybryk w Paryżu

Paryż. (Tel. wł.) Niesłychanego wybryku dopuścili się w czwartek niewysłędzeni dotąd sprawcy. Posmarowali farbą pomnik poległych prawników i urzędników sądowych, uszkodziли następnie figurę pomnika, trzymającą w ręku miecz, który został złamany. Na cokole pomnika pozostawili napis: „Precz z Francją!”

Wybryk ten wywołał w szerokich kołach społeczeństwa ogólne oburzenie.

no - wschodnich, dowiodły, że i tam Żydzi w szeregach komunistycznych bezwzględnie przeważają i stanowią czynnik „elitarny”. Mianowicie — jak przypominamy — wśród 200 komunistów, jacy w ciągu ostatnich kilku tygodni stanęli przed wileńskim sądem okręgowym, Żydzi stanowili 59 proc., Białorusini 31 proc., Polacy 5 proc. Wśród osób zaś z wykształceniem akademickim, a więc tych, które wszystkim kierowały, odsetek Żydów jest jeszcze większy, wynosi bowiem aż 95 procent.

Nowych jaskrawych przykładów i dokumentów z tej dziedziny dostarczyli nam krwawe wypadki krakowskie i lwowskie. Nie będziemy tu powtarzać znanych powszechnie i omawianych już przez prasę takich faktów, jak przewaga Żydów wśród agitatorów, podburzających tłum do aktów gwałtu, albo jak osobliwa okoliczność, że w mieście, w którym handel jest tak zażydzony, jak to ma miejsce w Krakowie, sklepy żydowskie poniosły bardzo niewielkie szkody, podczas gdy kompletnemu zdemolowaniu uległy przy szeregu ulic właśnie nieliczne sklepy polsko - chrześcijańskie. Pragniemy tylko zwrócić uwagę Czytelników na nazwiska przypływających na ulicach Lwowa na „gorącym uczynku” agitatorów polszewickich. Byli to przedewszystkiem: Szulim Fuchs, Hersz Wolffisch, Mozes Fliszer, Majlech Gedański, Henoch Ferder i Nuchim Hoering. Do tej „cennej” kolekcji doliczyć trzeba jeszcze przywódcę „Bundu” lwowskiego, Szerera, który akcją kierował z ukrycia.

Fakty te mówią wiele, bardzo wiele. Dowodzą one ponad wszelką wątpliwość, że żywił żydowski, rozproszony po całym obszarze Rzeczypospolitej, stanowi wylegarnię i rezerwuarn najbardziej niebezpiecznych dla naszego państwa elementów wywrotowych. Dowodzą także, jak głęboko uzasadnionem i z tego punktu widzenia jest stanowisko polskiego obozu narodowego, domagającego się przeprowadzenia zupełnej izolacji Żydów od społeczeństwa polskiego i stopniowego ich wypierania poza obręb naszych granic.

Groteskowo wręcz brzmią skreślone po wypadkach lwowskich uwagi niektórych pism „sanacyjnych”, w szczególności „Czasu”. Napisał on, że to, co się stało we Lwowie, świadczy, iż w Polsce istnieją znacznie poważniejsze zagrożenia i troski, niż kwestja żydowska, którą tak uparcie zajmuje się obóz narodowy.

Czyżby naprawdę, szanowni panowie? Czyż wydarzenia ostatnich tygodni nie stanowią właśnie jeszcze jednego, i to bardzo silnego, świadectwa, że zagrożenie żydowskie wybiło się na jedno z czołowych miejsc w naszej sytuacji wewnętrznej? Że jego możliwie szybkie rozwiązanie jest niezbędnym warunkiem wejścia Polski na torzy zdrowszego, bardziej normalnego biegu stosunków społecznych i politycznych?

Rozumie to już dobrze chłop polski, rozumie ów robotnik polski z Łodzi, Zgierza, Częstochowy, Radomia, Żyrardowa, czy Poznania, który coraz liczniej garnie się w szeregi narodowe — a wkrótce zrozumieją to także ci robotnicy polscy, którzy, bałamuceni długie lata przez „towarzyszy” z pod czerwonego znaku, ulegają jeszcze agitacji żydowskich apostołów marksizmu.

Chwilę tego zrozumienia także w tych szeregach należy przyspieszać, a nie odwracać ją przez obronę żydowskiego stanu posiadania i przez ataki na polski obóz narodowy.

Dymisja woj. lwowskiego?

Warszawa. (Tel. wł.) Prasa stołeczna donosi, że krąży pogłoski, jakoby wojewoda lwowski p. Belina Prażmowski złożył podanie o dymisję.

Agencja płk. Becka

Warszawa. (Tel. wł.) Ma powstać nowa agencja, która będzie omawiała wszystkie zagadnienia polityczne pod kątem widzenia poglądów min. spraw zagranicznych. Na czele agencji mają stać pracownicy wspomnianego ministerstwa pp. Z. Kirken i Rybicki.

30 milj. szczurów w Polsce

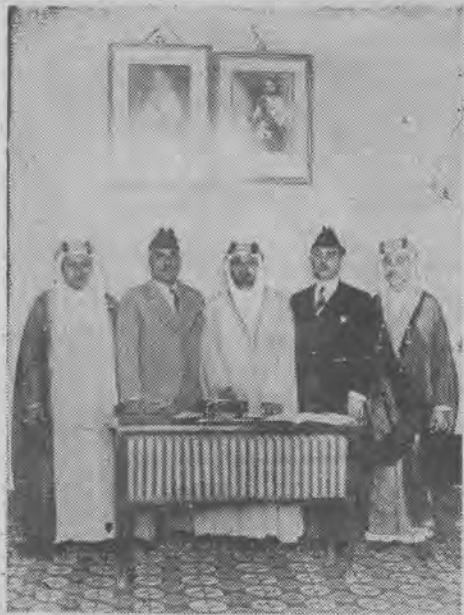
Warszawa. (Tel. wł.) W niedługim czasie w większych miastach ma być podjęta akcja masowego tępienia szczurów. Służba zdrowia oblicza ilość szczurów w Polsce na 30 milionów. (w)

Morze na miejscu pustyni

Warszawa. (Tel. wł.) Dwaj inżynierowie włoscy Fasolo i Aberteli ukończyli ostatnio prace pomiarowe dla przeprowadzenia 30 kilometrowego kanału, któryby połączył pustynię abisyńską Danakil z zatoką Hanachil i Morzem Czerwonym. W ten sposób powstałoby połączenie wschodnich obszarów Abisynji z morzem. Nowe morze, powstałe na miejscu pustyni Danakil, miałoby 180 kilometrów długości i 75 kilometrów szerokości. Wybudowanie tego kanału obliczone jest na 3 lata.

Brytyjskie pytania pod adresem Rzeszy

Londyn. (Tel. wł.) W końcu przyszłego tygodnia, zdaniem prasy angielskiej, nastąpi doręczenie rządowi niemieckiemu kwestionariusza, zredagowanego w wyniku rozmów francusko-angielskich. Prawdopodobnie pytania, postawione kanclerzowi, obracać się będą koło proponowanych przez Niemcy paktów nieoagracji, położenia, w jakim, zdaniem Hitlera, obecnie znajdują się Niemcy i sprawy stosunku Niemiec do zagadnienia kolonii.

Miedzy Irakiem a wyslannikami Ibn Sauda zawarty zostal układ wieczystej przyjaźni. Na zdjęciu pełnomocnicy króla Iraku Ghazi'ego i króla Ibn Sauda.

Pierwszomajowy majufes

Już niemal od miesiąca prasa socjalistyczno-żydowska prowadzi silną kampanję za „świętowaniem” przez polskie masy robotnicze 1 maja. Propaganda ta idzie różnymi drogami. Żydom i socjalistom (też Żydom) wyjątkowo w tym roku właśnie zależy na tem, by wykazać, że czerwony front żydowsko-marksistowski jeszcze coś w Polsce znaczy i ma do powiedzenia. Wiadomo bowiem powszechnie, że przez ostatnie kilka dobrych lat pierwszomajowy „purym” przynosił Żydom, socjalistom i komunistom zupełne fiasco. Przyczyną tych niepowodzeń nie były bynajmniej jakieś zakazy policyjne, lecz obudzenie się sumienia i honoru narodowego wśród polskich mas robotniczych, które, przejrzawszy całą perfidną grę Żydów i ich komunistyczno-socjalistycznych pacholców, powiedziały: dość wodzenia nas za nos, dość majufesów!!! Będziemy świętowali nasze polskie, narodowe święta!

Na skutek takiego stanowiska polskich mas majufesowe występy stały się więcej, niż mizerne. Pod czerwonymi płachtami wrogów Polski petaly się nieliczne grupki żydowskich wyrostków, tej awangardy bolszewizmu w Polsce. Rewje więc majufesowe poczęły zamierać. Była to równocześnie oznaka, że zamiera marksizm, a rodzi się wśród polskich mas robotniczych nowy światopogląd i nowy świat myśli i uczuć narodowych, polskich. Sytuację pogarszał fakt, że nawet władze nie chciały zakazywać żydowsko-marksistowskich majufesów, nie chciały poprostu robić z marksistów „ofiar”, „prześladowań” i „ucisku”. Nie było więc nawet zakazów, któreby pozwoliły wyjść z honorem.

Taka sytuacja poczęła budzić najwyższy niepokój szczególnie wśród żydostwa, które dotąd zawsze mogło liczyć na poparcie ze strony otumanionych przez siebie polskich robotników. Katastrofalny więc zanik socjalizmu oznaczał dla Żydów zbliżanie się katastrofy... Postanowiono więc choćby resztkami sił przejść do ofensywy, w której zawsze coś zyskać można, a przynajmniej trochę zaczepnego ducha i wigoru. Ofensywę tę postanowiono przeprowadzić jeszcze przed majufesem 1936 r., by zapachem krwi ożywić swoje szeregi i pobudzić innych do „sympatii” i do współdziałania w czerwonym frontie przeciw „faszystowskiemu frontowi” (czytaj narodowemu). Tem między innymi należy tłumaczyć pchnięcie polskich bezrobotnych mas do rozgrywek ulicznych w ostatnich czasach. To miało ożywić i poruszyć masy i napędzić w żydowsko-socjalistyczne szeregi nawiętnych robotników-Polaków. Dlatego właśnie już teraz Żydzi jakoś mniej, albo wcale nie mówią o potrzebie stworzenia lig antyfaszystowskich, o których jeszcze przed miesiącem żydowska prasa tyle pisała, bo wzrosły żydowskie nadzieje... Rosną więc majufesowe nadzieje, że robotnik polski znowu swoją spracowaną dłoń, robotnik polski, eksploatowany bezgranicznie od wieków przez różnych Konów i Eitingonów, znowu podejmie czerwona płachtę żydowską, znowu stworzy barykadę, która oprze się narodowej ofensywie, idącej na zdecydo-

wany i morderczy bój o Polskę dla Polaków — dla tego właśnie robotnika, żeby był panem, a nie sługą żydowskich kapitalistów i żydowskich menelow politycznych.

Stąd taka wściekła i nieprzytomna nagonka, stąd nieprzebierające w środkach chwytanie w pułapkę robotnika polskiego, byle on poszedł na majufes i zadokumentował solidarność z Żydami i ich sługami. Robotnicy polscy! Nadchodzi czas, zbliża się godzina rozrachunku dziejowego między polskim, narodowym frontem pracy, a frontem żydowskiego przedewszystkiem kapitału i żydostwa wogóle. W tym więc czasie nikomu, a szczególnie nam, robotnikom i chłopom, nie wolno poniżyć się do roli sługusów ży-

dowsko-marksistowskich. Świadomi swojej roli, świadomi bliskiej, lepszej przyszłości swojej i swoich dzieci w Polsce Narodowej, odrzucimy z pogardą wszelkie podszepty „święteczne” antynarodowych i antyrobotniczych i antypolskich czynników. Bo pierwszomajowy majufes jest świętem triumfu masonsko-żydowskiego świata, triumfem bolszewizmu, a nie świętem pracy. Nasze narodowe święto pracy spoczywa w naszym ręku. Dzień zwycięstwa, dzień unarodowienia gospodarki i Polski całej będzie dniem polskiego narodowego frontu pracy! Wszyscy więc na front do walki! do zwycięstwa narodowego proletariatu!

Niech żyje robotnik polski!
Niech żyje Wielka Polska!

Proces o zajścia w Przytyku

odbędzie się w reprezentacyjnej sali sejmiku — Powołano 300 świadków

Radom, 23. 4. — Donosiliśmy już, iż akt oskarżenia o zajścia w Przytyku doręczono wszystkim oskarżonym w liczbie 57. 45 osób z oskarżonych znajduje się od 2 miesięcy w więzieniu.

Proces będzie jednym z największych, jakie wogóle odbyły się na terenie sądu okręgowego w Radomiu. — Prawdopodobnie podczas przewodu sądowego przedefiluje około 300 świad-

ków. Z uwagi na wielką liczbę oskarżonych, świadków oraz na rozmiary procesu, który potrwa według przewidywań obliczeń około 4 tygodnie, rozprawa odbędzie się w reprezentacyjnej sali sejmiku radomskiego.

Pisma żydowskie, omawiając proces, zapowiadają wielką frekwencję dziennikarzy zagranicznych i krajowych.

Echa zajść przed żydowską jatką w Częstochowie

Oskarżonych o spowodowanie zbiegowiska narodowców sąd uwolnił

Częstochowa, 23. 4. — We wtorek dn. 21 bm. rano przed sądem okręgowym w Częstochowie stanęło dziewięciu narodowców: Piotr Lewanowicz, Roman Bul, Mikołaj Janson, Stefan Jędrzejak, Władysław Witas, Narcyz Polak, Antoni Stefanek, Włodzimierz Jędrzejak i Jan Ciosk, oskarżeni o to, że w dniu 7 grudnia 1935 r. brali czynny udział w zbiegowisku publicznym na Stradomiu przed sklepem Żyda Zyskinda Krakauera, któremu wybito szyby, a przybyłego po-

sterunkowego Gruszczyńskiego chciało rozbroić i słownie go znieważono. Oskarżeni do winy się nie przyznali. W motywach sąd odczytał, iż Żyd Krakauer wezwał policjanta, ponieważ przed sklepem jego stanęli narodowcy i nie pozwolili kupować mięsa w jego jatce.

Oskarżony Piotr Lewanowicz zeznał, że w dniu 7 grudnia wraz ze Stefanem Jędrzejakiem przechodził obok jatki Krakauera, który znał ich już z tego, że często namawiali ludzi, aby u-

żyda nie kupowali. Krakauer narobił tyle krzyku, że aż się cały Stradom zleciał” i przed sklepem zrobiło się zbiegowisko. I wtedy to nadszedł posterunkowy Gruszczyński, który wepchnął do sklepu oskarżonych Lewanowicza i Jędrzejaka, gdzie bezczelnie Żyd uderzył Jędrzejaka pięścią w piersi, a na zwróconą przez Lewanowicza uwagę Żydowi, że bić mu nie wolno, policjant uderzył go pałką w twarz. W czasie legitymowania oskarżeni z oburzeniem zauważyli, że Krakauer wyściągł rewolwer, lecz policjant powiedział, że im nie do tego”. Po wylegitymowaniu posterunkowy zapytał Żyda, „czy sobie życzy, aby oskarżeni zostali w sklepie”, a gdy Żyd zaprzeczył, post. Gruszczyński wepchnął ich ze sklepu. W tym czasie z zebranego przed sklepem tłumu padł kamień i wybił szybę w oknie. Po wyjściu ze sklepu, kończy swe zeznanie Piotr Lewanowicz, odeszliśmy z miejsca, gdzie było całe zajście; słyszeliśmy tylko jeszcze, że policjant strzelał i że potem tłum rozszedł się. Dalsi oskarżeni zaprzeczają, aby byli na miejscu całego zajścia.

Św. post. Gruszczyński nie może stwierdzić, aby ktoś więcej z siedzących na ławie oskarżonych, prócz tych, których legitymował był na miejscu awantury, i brał udział w zbiegowisku. Zato św. Żyd Krakauer poznał wszystkich i twierdził, że wszyscy oni byli i brali czynny udział w zbiegowisku. Mimo to sąd wydał wyrok uniewinniający wszystkich oskarżonych, opierając się przeważnie na zeznaniach św. post. Gruszczyńskiego, który nie mógł stwierdzić, czy pozostali oskarżeni brali udział w zajściu, czy też nie. Do rozprawy powołano 27 świadków.

Wybuch petardy w Otwocku

Wilno, 23. 4. — W Otwocku na rogu ul. Kościelnej i Warszawskiej do żydowskiego składu wyrobów kosmetycznych wrzucono petardę, zawierającą materiały zapalające. Po wybuchu powstał pożar, który zniszczył trzy sąsiadujące ze sobą budynki, należące do Żydów. Straty właścicieli sklepów, znajdujących się w spalonych domach, obliczone są na 40 tysięcy złotych. W czasie pożaru Otwock przez dwie godziny pozbawiony był światła elektrycznego.

W związku z zamachem aresztowano ogółem 8 osób.

Echa zajść w Poznaniu

Poznań, 23. 4. — W związku z poniedziałkowymi i wtorkowymi zajściami w Poznaniu osadzone w areszcie policyjnym ponad 30 podejrzanych osobników, obwinionych o nawoływanie do ekscesów i dopuszczanie się wykroczeń. W związku z zajściami bawili w Warszawie wojewoda Maruszewski i tymczasowy prezydent Poznania, płk. Więckowski.

Prof. Szafer ponownie na czele

Kraków. (Tel. wł.) Profesor U. J. dr. Władysław Szafer, który w swoim czasie podał się do dymisji ze stanowiska kierownika ochrony przyrody w Polsce, obecnie przyjął propozycję ministra Świętosławskiego, aby na nowo podjąć swoją pracę. W ten sposób państwowa rada przyrody zacznie na nowo funkcjonować w dawnym składzie.

Z uroczystości XV-lecia oddziału Katol. Stow. Młodzieży w Łodzi.

Tęsknota za panowaniem prawa

„Lud nie może się czuć w państwie, jak w więzieniu”

Na marginesie ostatniej książki prof. R. Rybarskiego

Sila i prawo! Odwieczne a zawsze aktualne zagadnienie stało się poprostu palącym dziś, gdy znajduje się aż nazbyt wielu amatorów, by metod, stosowanych w czasie wojny do nieprzyjaciela, użyć względem własnych rodaków, z tą na niekorzyść rodaków różnicą, że zapędy w stosunku do nieprzyjaciela miarkowane są bądź co bądź pewnymi zakazami prawa międzynarodowego, podczas gdy w stosunku do rodaków żadnych granic samowoli niema; można, a więc wolno! Prof. Rybarski przewiduje, że „specjaliści” mogą się oburzyć na to wdzieranie się ekonomistów na teren, zarezerwowany dla prawników, i odpowiada nie bez uzasadnionej złośliwości: „Piszący te słowa może tem się

usprawiedliwić, że nasi teoretycy prawa w dzisiejszych czasach zachowują naogół bardzo wyniosłe czy też bardzo praktyczne milczenie, gdy wchodzi w grę zastosowanie ogólnych pojęć prawnych do naszej rzeczywistości”.

Pocisk trafnie wymierzony i ugodzi zastrzeżenie. Ale zarzut skierowany przeciwko „nie-specjaliście” byłby zupełnie nieuzasadniony: wiemy, że autor jest prawnikiem i politykiem i ma doskonale legitymację naukową do zajęcia się przedmiotem, leżącym na pograniczu prawa, polityki i etyki.

Książka wolna jest od t. zw. aparatu naukowego; pisana prosto, krótkimi, jasnymi zdaniem, szybko gromadzi fakty, zwięźle notuje spostrzeżenia, żwawo przeprowadza rozumo-

wanie i zmierza prostą drogą do wniosków. Dlatego też tę pracę, opartą na erudycji i doświadczeniu, każdy może zrozumieć i każdy ją przeczyta z największym zainteresowaniem, utrzymywaniem w napięciu przez mnóstwo spostrzeżeń i aluzji najbardziej aktualnych.

Już pierwszy rozdział (Podstawy życia społecznego) ujmując to wstępne zagadnienie w sposób, który charakteryzuje tak dobrze polski sposób myślenia. Niema jednostki bez społeczeństwa. Ale społeczeństwa składają się z żywych ludzi, myślących, czujących, mających swą wolę i dążących do postawionych przez siebie celów; z ludzi, których nie da się „traktować jako bierny, plastyczny materiał”. Aby lu-

dział mogli żyć obok siebie, musi w stosunkach między nimi istnieć pewna stałość: przyjęte zasady postępowania, normy są czynnikami stabilizacji społecznej; są jednocześnie okiełznaniem brutalnej siły, która by prowadziła do nieustannej walki w obrębie społeczeństwa. Czy to będą normy obyczaju, moralności czy prawa — one tylko zapewniają gromadom ludzkim byt trwały i godny człowieka.

Stąd ogromne znaczenie, jakie posiada charakter ustroju państwa. Musi to być ustroj, odpowiadający charakterowi, potrzebom społeczeństwa państwa, które przecie nie może się czuć we własnym państwie, jak w więzieniu; a jednocześnie musi mieć warunki trwałości. Takim czynnikiem trwałości jest m. in. monarchia państwa; nie jest nim dyktatura, choć „czasami i dzisiaj występuje deifikacja dyktatora, ale już jako objaw patologiczny”. Nie są czynnikiem trwałości ani elita, ani rządy oparte na zasadzie „divide et impera” (dziel i rządź), ani rządy, oparte na sile zbrojnej...

Te uwagi chciałoby się przepisywać strunami, tak są trafne. „Wielu ludzi traktuje zagadnienie państwa bardzo prosto: ich zdaniem, kto ma w swym ręku państwo, ten rządzi państwem: na to żadna inna siła nie poradzi”. Gdyby tak było, niemożliwy byłby porządek państwa. „Wojsko, zamiast być instytucją państwa, powołaną tylko do walki z wrogiem zewnętrznym, staje się narzędziem wojny domowej; policja, zamiast pilnować porządku w kraju, urządza zamachy, a potem broni państwa, przed nowymi zamachami. Wtedy „polityka” wdziera się do państwa i państwa...”

Czynnikami trwałości może być tylko prawo. Ale państwo, które chce swą władzę utrwalic jedynym możliwym sposobem: przez prawo, „sam się ogranicza, określa granice swojej władzy”. Ludzie muszą wiedzieć, że prawo służy nie tylko władcy przeciwko nim, ale i im przeciwko władcy, że im daje pewność i bezpieczeństwo, które są podstawą ludzkiego życia. „Bez tego państwa nie będą niczym innym, jak szeregiem aktów siły, jak kontynuacja gwałtu”. Ale prawem nie będzie byle jaki nakaz lub zakaz ubrany w formę ustawy. Prawo musi odpowiadać nakazowi sprawiedliwości, być w zgodzie z moralnością. „Gdybyśmy powiedzieli, że dobrem jest to, co każe robić państwo, a złem to, co się sprzeciwia woli państwa, nie zaszlibyśmy bardzo daleko; można zaśnąć wysoko tylko w hierarchii biurokratycznej...”

Te rozważania o istocie państwa są dziś bardzo potrzebne.

Znakomity jest rozdział IV, poświęcony idei „państwa monopolicznego”, jak autor słusznie nazywa państwo „totalne”. Monopol bowiem jest istotą takiego państwa: monopol w dziedzinie gospodarczej, monopol prasowy, monopol szkolny, monopol polityczny, monopol artystyczny i kulturalny... „Literatura i sztuka otrzymuje piętno oficjalne; odbywa się premjowanie państwowych literatów, jak premjowanie byłych. Głównym odbiorcą dzieł literackich stają się państwa, a literatura bez państwowej marki ma prawo umierania z głodu...”

Na szeregu kart swej książki prof. Rybarski wykazuje, jak państwo monopoliczne musi nieuchronnie wejść w zatarg, potem w walkę z życiem gospodarczym, z rodziną, z Kościołem, ze wszystkim, co w narodzie najbardziej wartościowe, jak mobilizuje przeciwko sobie wszystkie siły duchowe narodu. I jakich sposobów musi używać „monopartia”, żeby się utrzymać przy władzy. I jakim kosztem!

Rozdział ostatni poświęcony jest „prześlankom ustroju państwa państwa”, t. j. takiego ustroju, w którym się wyraża idea narodu. Tu słuszne podkreślenie, że niema jednego ustroju państwa, że zwycięstwo idei państwowej — to nie zwycięstwo jednego typu, jednego szablonu państwa: to zwycięstwo różnorodności. I Polska musi wytworzyć swój własny ustroj, który będzie zgodny z jej duchem, z jej potrzebami, w którym będzie się czuła dobrze, u siebie.

Autor omawia trzy wskazania naczelne: naród źródłem państwa — i wynikające stąd odwołanie się do udziału w życiu politycznym państwa; zgodność ustroju z charakterem państwa; równowaga naczelnych władz państwa. Każde z tych wskazań zasługiwałoby na obszerniejsze streszczenie; ale trzeba, by czytelnik sam się z tą książką zapoznał, a wtedy z całym przekonaniem przyświadczy słowom,

którymi autor zamyka swą pracę: „Warto było te rzeczy przypomnieć w chwili, kiedy mimo wszystko, co się

wkoło nas dzieje, coraz mocniejsza jest tęsknota za panowaniem prawa”.

BOHDAN WINIARSKI

Żydzi napadli narodowca

Kielecki żydowski „Tasiemka”

Kielce, 23. 4. Do jakiego rozpoznania dochodzą u nas coraz częściej Żydzi, świadczy o tem najlepiej zajście, jakie w ub. wtorek miało miejsce na targowisku „Pocieszka” w Kielcach.

P. Bernard Urbański, rzeźnik, członek Stronnictwa Narodowego kupował krowę na ubój. Obok targowali z wieśniakami dwaj znani w Kielcach handlarze bydła Majer i Moszek Świczarczyki. W pewnym momencie jeden z Żydów, mocno zdenerwowany i widocznie niezadowolony z tego, że „goj” kupuje krowę na ubój, podszedł do p. Urbańskiego i nastąpił mu na nogę i silnie potrącił łokciem. P. Urbański zwrócił się do Żyda ze słowami: „co to robicie drugiego Tasiemkę, nie podoba się wam, że kupuję bydło?” Na te słowa Majer Świczar-

czyk gwałtownie przyskoczył do p. U. i uderzył go z całej siły pięścią w nos. P. U. zachwiał się i zalał krwią. W tym momencie jeszcze Moszek Świczarczyk podniecał brata słowami: „Daj mu jeszcze”. Na ten widok nadbiegli chłopcy i rzeźnicy-Polacy, z batami i laskami. Gdyby nie interwencja p. Urbańskiego, który uspakajał rozburzonych Polaków doszłoby do poważnych zająć i rozprawy z Żydami. Wezwano policję. Przybyłym wywiadowcom wydziału śledczego Majer Świczarczyk stawiał opór i obrzucał ich wyzwiskami. Obu Świczarczyków aresztowano. Będą oni oskarżeni o prowokowanie rozruchów.

Przy okazji aresztowania ujawniono, że Świczarczyki handlowali nielegalnie kartami wpędu na targowice, na czem ponosili straty miasto.

Szkoła następców Trockiego w Polsce

W Łodzi wykryto młodocianą szajkę komunistów Żydów, która grasowała na terenie gimnazjów

Łódź, 24. 4. Wczoraj sąd okręgowy w Łodzi rozpoznawał charakterystyczną sprawę 7 organizatorów zamaskowanego komunistycznego związku młodzieży szkolnej. Pod tą niewinną nazwą na terenie żydowskich gimnazjów w Łodzi wysłannik, a zarazem członek okręgowego komitetu komunistycznego, 21-letni Zender Kaplan formował organizację, w skład której wchodził uczniowie gimnazjów, synowie bogatych przemysłowców w Łodzi. Sekretarzami związku młodzieży szkolnej byli: 16-letni Leon Zilberszpic, uczeń 6-tej klasy gimnazjum, a ponadto wchodził w skład zarządu koła tegoż gimnazjum uczniowie Menachem Cwajg, Samuel Kohn, Mojżesz Rozenberg i Samuel Kociński.

W gimnazjum żeńskim „Wiedza”,

koło związku młodzieży szkolnej zorganizowała Łaja Kuszyńska, która była sekretarką. Wysłannikami komuny byli: Kaplan i Abram Reiter, którzy mieli za zadanie przewodnictwo i wydawanie odpowiednich instrukcji dla działaw młodzieży szkolnej.

W dniu 6 listopada ub. r. 3 spośród uczniów przychwycono w chwili, gdy na ul. Magistrackiej rozklejali komunikaty komunistyczne, nawołujące do strajku i demonstracji w dniu 5 listopada ub. roku, z racji 18 rocznicy rewolucji bolszewickiej. Plakaty wykonywali uczniowie na kartonach czerwonej kredki.

Rozprawa przeciągnęła się wobec znacznej liczby świadków do późnego wieczora. Wyrok ogłoszony zostanie później.

Pogrzeb weterana w stolicy

Warszawa. (PAT). Dziś rano odbył się pogrzeb s. p. Franciszka Stankiewicza, uczestnika powstania styczniowego, długoletniego prezesa naczelnej organizacji weterańskiej Stow. Wzajemnej Pomocy Uczestników Powstania 1863 r.

Gwiazdzisty zjazd samolotów pod Łodzią

Łódź, 24. 4. Dnia 17 maja odbędzie się na lotnisku w Lublinku pod Łodzią zjazd gwiazdzisty samolotów. Zjazd organizuje aeroklub łódzki.

Program przewiduje m. in. loty na orientację, pokazowe loty szybowcowe, pokazy bombardowania obiektów itd. Atrakcją zlotu będzie pojawienie się autozyra, które nadsyła ministerstwo komunikacji. Prace organizacyjne w toku. Na lotnisku ustawione zostaną specjalne trybuny dla publiczności.

Nowy wojewoda krakowski interesuje się sprawami bezrobocia

Kraków. (PAT). Wczoraj w godzinach popołudniowych wyjechał p. wojewoda krakowski Gnoiński w towarzysztwie p. wice-wojewody dr. Małyszynskiego do Chrzanowa, gdzie odbył dłuższą konferencję ze starostą, interesując się przede wszystkim sprawami bezrobocia na terenie Zagłębia krakowskiego. Następnie udał się p. wojewoda wraz z p. wice-wojewodą do powiatu bialskiego, gdzie również badać będzie kwestię bezrobocia.

Niezwykły wybuch korków pistoletowych

Kraków. (Tel. wł.) Przechodnie ulicy Krakowskiej usłyszeli ni stąd ni zowąd kilka donośnych detonacji. Pochochodzą one ze sklepu z zabawkami M. Birkfelda.

Przy zamiataniu sklepu, wśród śmieci znalazł się korek do pistoletu dzieciennego, który eksplodował. Ponie-

skarbu do wypuszczenia wewn. pożyczki inwest. (dziennik ust. nr. 21) obligacje tej pożyczki mają wszelkie prawa papierów pupilarnych, t. j. mogą być bez żadnych ograniczeń przyjmowane przez władze i urzędy państwowe jako wadła przy przetargach, kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek wypłacanych na dostawy i roboty rządowe, jak również na zabezpieczenie udzielanych przez skarbn. państwa kredytów akcyzowych celnych i transportowych.

Wartość depozytowa (kaucja i wadła) obligacji pożyczki ustalona została na 65 zł za 100 nominalnej wartości.

Zatrudnienie 926 bezrobotnych w Płocku

Płock. (PAT). W Płocku rozpoczęto szereg robót na większą skalę, dzięki czemu znalazło zatrudnienie 926 bezrobotnych. W nowobudującym się porcie znalazło zatrudnienie 120 ludzi, w żegludze 100, przy regulacji sierpniacy 80, przy robotach miejskich 220, na drogach 260, w prywatnych przedsiębiorstwach 146.

Warszawska giełda pieniężna

z dnia 23. 4. 1936.

Belgia 89,90; Berlin 13,45; Holandia 360,75; Londyn 26,26; Nowy Jork (czek) 5,32; Nowy Jork (kabel) 5,32 1/8; Paryż 33,01; Praga 21,06; Szwajcaria 173,25.

Tendencja niejednoznaczna.

Giełdy zbożowe

Bydgoszcz

z dnia 23. 4. 1936.

Zyto 15,60—15,80; pszenica 21,25—22,75; owies 14,75—15,25; jęczmień 16—16,25. Rzepak 39—41; rzepak 36—38; otręby żytnie 13,50; otręby pszenne grube 12,50—13; otręby pszenne małe 12—12,50; otręby jęczmień 11,75—12,75; kuchen kokosowe 14,50—15,50; wyki suszone 9—9,50; sruć soja 21—22. Ogólne usposobienie stałe.

Łódź

z dnia 23. 4. 1936.

Zyto 16—16,25; pszenica 23,50—23,75; jęczmień przemalowy 15,25—15,50; owies zbierany 16—16,25. Mąka żytnia 21,75—22,75; mąka pszena 25 proc. 32,75—33,25; otręby pszenne 11,50—11,75; otręby żytnie 12,25—12,75; otręby grube 12—12,25; rzepak 41—42. Ziemiaki 4,75—5,25; rzepak 25—27. Usposobienie stałe.

Poznań

Poznań, 23. 4. 1936 r.

Warunki: Handel hurtowy parzysty Poznań, ładunki wagonowe, dostawa bieżąca ze 100 kg: STANDARTY: 1) żyto 700 g/l., 2) pszenica 753 g/l., 3) owies 420 g/l.

Ceny transakcyjne:

Zyto 30 tonn par. Poznań 15,75
Ceny orientacyjne:
Zyto (Usposobienie mocne) 15,50—15,75
Pszenica (Usposobienie mocne) 22,25—22,50
Jęczmień 700—725 g/l. 15,25—15,50
Jęczmień 670—680 g/l. 15,00—15,25
Usposobienie stałe.
Owies 450—470 g/l. 14,75—15,00
Owies standardowy 14,25—14,50
Usposobienie spokojne.
Mąka
żytnia wyciąg. 0-30% w/l. w. 22,25—22,50
żytnia gat. I 0-50% w/l. w. 21,75—22,00
żytnia gat. I 0-65% w/l. w. 20,75—21,25
żytnia gat. II 50-65% w/l. w. 17,75—18,75
żytnia posł. pon. 65% w/l. w. 16,25—17,25
Usposobienie stałe.
pszena gat. I wyc. 0-20% w/l. w. 34,50—36,25
pszena gat. IA 0-45% w/l. w. 33,75—34,25
pszena gat. IB 0-55% w/l. w. 32,75—33,25
pszena gat. IC 0-60% w/l. w. 32,25—32,75
pszena gat. ID 0-65% w/l. w. 31,25—31,75
pszena gat. IIA 20-55% w/l. w. 30,50—31,00
pszena gat. IIB 20-65% w/l. w. 30,00—30,50
pszena gat. IIC 45-65% w/l. w. 27,50—28,00
pszena gat. IID 55-65% w/l. w. 25,50—26,00
pszena gat. IIG 60-65% w/l. w. 24,00—24,50
pszena gat. IIIA 60-70% w/l. w. 22,00—22,50
pszena gat. IIIB 70-75% w/l. w. 20,00—20,50
Usposobienie stałe.

Otręby żytnie stand. 13,25—13,50
Otręby pszenne grube stand. 12,25—12,75
Otręby pszenne średnie stand. 11,25—12,00
Otręby jęczmieńne 11,75—13,00
Rzepak zimowy 40,00—41,00
Siemię lniane 43,50—45,50
Gorzyczka 32,00—34,00
Wyka latowa 25,50—27,50
Peluska 26,00—28,00
Groch Viktorja 21,00—25,00
Groch Folgera 21,00—23,00
Łubin niebieski 10,50—11,00
Łubin żółty 13,00—13,50
Seradela 25,00—27,00
Konieczna czerw. 95-97% czysta 135,00—145,00
Konieczna biała 75,00—100,00
Konieczna żółta odłusczona 65,00—75,00
Przelot 75,00—90,00
Ziemniaki jadalne 4,25—4,75
Makuch liny w taflach 18,25—18,50
Makuch rzepakowy w taflach 15,00—15,25
Makuch słonecznik. w tafl. 42/43% 16,75—17,25
Sruć Soja 21,00—22,00
Siłma pszena luzem 2,20—2,45
pszena prasowana 2,70—2,95
żytnia luzem 2,50—2,75
żytnia prasowana 3,25—3,50
owsiana luzem 3,75—3,90
owsiana prasowana 3,25—3,50
jęczmieńna luzem 2,20—2,45
jęczmieńna prasowana 2,70—2,95
Siłno zwykłe luzem 5,75—6,25
zwykłe prasowane 6,25—6,75
nadtęte luzem 5,50—5,75
nadtęte prasowane 7,50—8,00
Ogólne usposobienie stałe.
Ogólny obrót: 2764 tonn, w tem żyta 543 tonn, pszenicy 398 tonn, jęczmienia 185 tonn, owsa 50 tonn.

P. Gwóźdź Wojciech z Pniowca, pow. tarnogórskiego obchodził w dniu 22. b. m. 55-rocznice urodzin. P. Gwóźdź jest jednym z najwybitniejszych działaczy polskich z czasów niewoli, b. członkiem Rady Ludowej, działaczem plebiscytowym, powstańcem śląskim i t. d. Ostatnio p. Gwóźdź był czynnym członkiem — rozwiązanego niedawno na Śląsku — Stronnictwa Narodowego. Ad multos annos!

PRZEBŁYSKI

Nowa gra towarzyska

Choć towarzystwo było dobrane — sami swoi, rodzina... ale nastroju jakoś nie było. Ciocia Paulinka, wdowa po maszyniście kolejowym ukradkiem ziewała, panna Lorcja, urzędniczka Ubezpieczalni zagniewała się na pana Stefana, bezrobotnego absolwenta gimnazjalnego i milczała, a państwo Pytlasińscy, właściciele posesji i eklepu kolonialnego wogóle „nie w sosie”. Rozruszał wszystkich dopiero pan Szczebiotko: — Ale swoim porządeczkiem chryja robił się na grande!

— Niby z czym, że Jadzia ma nowego narzeczonego, to wcale nie dziwota — już trzeci w tym roku...

— Eeh, ciocia Paulinka, to zawsze ni przypiął ni wypiął! Co mnie obchodzi Jadzia? Jak się pannicy na keiuty zbiera, to niech sobie tam ma, co ma — choćby i po trzech narzeczonych naraz!.. Ja tu nie wedle trudności matremonialnych i seksapilu, ale powiadam co do polityki, że się ruch robi w interesie.

— Oj! Ruch, bo ruch — te faszysty tak bidnego Abis -Ababę naparzają, że aż żal bierze. Podobnież nawet, że on już ze wszystkim przez te bomby wykładował! Jak piersze jemu na głowę spuścili, to nie wybuchła, ale zaraz na drugi dzień już sztrabanca na fest przyskrzynili i taki wycisk dali...

— Za przeproszeniem, z tą Addis Ababą to jeszcze rzecz nie zupełnie wyraźna, bo to jest miasto...

— A co też pan Stefan mnie będzie wmawiał? Chyba lepiej wiem, i choć żadnego tam gimnazjum nie kończyłam, to lata swoje mam...

— Ależ kiedy ja pszeapaństwa wcale nie o wojnie w Abisynji, — wpadł w słowo pan Szczebiotko: — tylko o naszych krajowego wyrobu wypadkach mówię. Granda w Krakowie, potem w Częstochowie i we Lwowie, a teraz znowu w Poznaniu... Razem grubo więcej, jak dwadzieścia sztuk trupa!..

— Faktycznie ruch idzie na całego i tak sobie po kolejkę — raz tu, raz tam. Ciekawe, na kogo teraz wypadnie?

— Ilich! Chyba już starczy na ten mieścić!

— Kto wie? Pisali, że w samej Warszawie już także samo masówki robili i na władze mundurowe się rzucali...

— Pan Dominik ma zupełną rację — nic nie wiadomo. A możeby pszeapaństwa, tak sobie przy okazji zabawy towarzyskie ukuteć? Każdy wybiera miasto i stawia złotówkę — na ten przykład ja stawiam na Białystok, ciocia Paulinka na Kalisz, panna Lorcja na Bydgoszcz, pan Stefan...

— Dobra jest — stawiamy jak komu wypada i co dalej?

— Nic. Czekamy, a w którym mieście pierwsza granda, ten zagarnia cały kusz i zabawa od nowa...

— Jaka granda? Bo to potem jak bezrobotny, któremu w Opiece w ucho zaiwa, to już zara lepszy gość, któren na te same miasto stawiał, forsie kaobie pociągnie. Musi być umowa — bez trupa nie liczy się!

— Się! Się, jak tylko tramwajowe szyby bili, to betka i nic nie znaczy!

— Ależ proszę cioci, czy to uchodzi?... Pewno, że nie uchodzi postronnego obywatela posuwać, czyli do lali posyłać, ale czy tam taki pyta?!

— Ja mówię, czy to uchodzi, taką zabawę sobie z niepokoju w kraju robić?

— A teraz co robić? Tera obywatel ma siedzieć cicho, jako szary człowiek czyli

wiadomiony obywatel na władze ma się zdać i na opatrność losu. Takim prawem pozostaje tylko jakaś spokojna robota, żeby się czekającemu nie nudziło. A taka zabawa to rzeczywiście zajęcie spokojne...

— Przepraszam, że się wracam. —

Przerwała milczącą dotąd panna Lorcja: — Lecz to się nie da zrobić ze względu na ustawę o loteryjnym monopolu państwowym. To przecie też loteria, tylko że zamiast sierotki lot wygrywający wyciąga będzie jakaś Sura Potasznik z Mopru, czy Inda Pomeranc z K. P. P. — m-t

Echa śmierci wieśniaka z pod Radomia

Zabił go bagnetem Żyd, żołnierz armii austriackiej — Po wielu latach sprawa znalazła się przed sądem

Warszawa. (Tel. wł.) W dniu 18 kwietnia 1918 r. Żyd Chaim Rudawer, będący żołnierzem armii austriackiej, wydelegowany został do pewnej wsi pod Radomiem dla przeprowadzenia rekwiizycji podwód. W czasie wynikłego wtedy zajścia Rudawer przebił jednego z wieśniaków bagnetem, powodując jego śmierć.

Przed kilku miesiącami podczas kontrolowania archiwów po Austriakach, natknięto się na nieukończoną

dochodzenie w tej sprawie.

Dochodzenie podjęto ponownie, w wyniku czego sąd okręgowy w Radomiu skazał Żyda na 5 lat więzienia za owo morderstwo. Obecnie sprawa znalazła się przed sądem apelacyjnym w Warszawie, który postępowanie przeciw Rudawerowi umorzył jedynie ze względów proceduralnych, gdyż wyrokowanie w tej sprawie przedawnione zostało po upływie 15 lat. Rudawera zwolniono z aresztu.

Panie wiedzą o tem, że farbowanie włosów jest kwestią zaufania.

ULEPSZONY ROŚLINNY SZAMPON

HENNA *Iste*

farbuje włosy dokładnie i szybko — nie brudzi skóry ani bielizny.

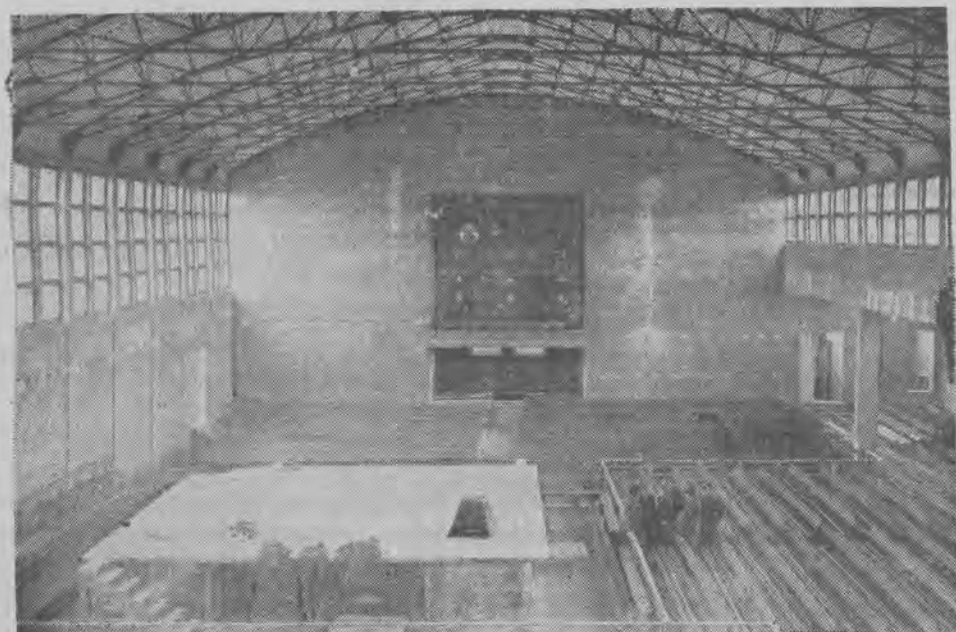
Cena w łódzkiej 1,50

Do nabycia w 11 oddziałach

J. & S. STEMPNIEWICZ · POZNAŃ

Pg. 2977-S 844

Witamy bokserów w Łodzi

WNETRZE HALI SPORTOWEJ, W KTÓREJ ODBĘDĄ SIĘ MISTRZOSTWA POLSKI W BOKSIE. SALA POMIEŚCI OKOŁO 3 TYSIĘCY OSÓB. NA PIERWSZYM PLANIE RING.

XIII MISTRZOSTWA POLSKI W BOKSIE
OD 24-26 IV. 1936. W ŁODZI

Łódź, 23. 4. — Dziś w hali sportowej Okręgowego Urzędu W. F. i P. W. w parku im. ks. Józefa Poniatowskiego, rozpoczynają się XIII mistrzostwa bokserskie Polski.

Do Łodzi przybyli mistrzowie bokserzy wszystkich okręgów całej Polski, aby walczyć o najzaszczytniejszy tytuł sportowy, tytuł mistrza Polski. Tylko 8 tytułów jest do zdobycia. Ubiega się o nie kilkudziesięciu zawodników — elita bokserska całego kraju.

Długo Łódź czekała na zaszczyt otrzymania mandatu organizacji mistrzostw Polski. Doczekała się i przygotowała się do tej olbrzymiej imprezy niezwykle starannie. Przygotowała się pracowicie. Bo mistrzostwa Polski, to niebywała praca dla organizatorów. Ale i wielkie święto sportowe.

To też mistrzostwa bokserskie Polski otrzymają uroczyste ramy organizacyjne, jak na wielkie święto sportowe przystało. W dniu tak wielkiego święta sportowego łódzkie społeczeństwo sportowe wita serdecznie wszystkich gości, którzy przybyli na mistrzostwa. Wita w pierwszym rzędzie tych, których czeka trzydniowa ciężka

praca, praca na ringu — wita zawodników. Tym niejednokrotnie cichym bohaterom sportu najwięcej serca należy okazać. Ich też witamy najserdeczniej.

Witajcie nam i czujcie się w Łodzi, jak u siebie w domu. Bez tremy, bez rezerwy w stosunku do Łoździan. Na ringu walcie ich, ile wlezie, poza ringem bądźcie dla nich przyjaciółmi. Łoździanie są szczerzy i szczerze Was witają. Jeśli który da Wam odczuć twardość swych pięści — wybaczone i nie miejcie żalu — przecież każdy z nich chce również zostać mistrzem.

Witamy wreszcie przedstawicieli naszych central sportowych, którzy zjeżdżają na mistrzostwa Polski, witamy prasę sportową z innych ośrodków, witamy wreszcie tych zagorzałych zwolenników boks, którzy, nie szczędząc kosztów i fatygi, przybyli z Warszawy, Poznania, Krakowa i innych miast Rzplitej, aby tę wielką batalję boks oglądać na terenie Łodzi.

A jeśli Łódź, pełniąc rolę gospodarza, uchybi Wam w czemkolwiek, nie miejcie do niej żalu, bo nie będzie to wynikało z złości (Łódź jej nie posiada), lecz z wielkiego nawału pracy. Łódź jako gospodarz tak wielkiego wydarzenia sportowego miała pracy pełne ręce i co była w stanie zrobić — zrobiła.

APEL DO PUBLICZNOŚCI

Mistrzostwa bokserskie Polski będą największą imprezą pięściarską, jaka

Dr. med. H. ZIOMKOWSKI
specj. chorób skór. wener. i moczościowych
Łódź, 6 Sierpnia 2, tel. 118-33
przyjmuje 9-12 i 3-9 w niedzielę 9-12

n 5477

kiedykolwiek odbywała się w Łodzi. Związek czyni wszelkie starania, aby wypadła ona jak najlepiej. Zależy jednak dużo od publiczności łódzkiej.

Jeśli mistrzostwa przejdą gładko i w porządku, Łódź otrzyma dalsze imprezy bokserskie (zawody reprezentacyjne Polski). Zawody w Łodzi muszą jednak odbyć się we wzorowym porządku.

Dlatego też apelujemy do publiczności, aby w czasie zawodów zachowywała się z całą powagą i zachowała zimną krew i spokój. Gdyby na ringu działy się nawet w pojęciu publiczności niewłaściwe rzeczy, publiczność musi przyjąć je spokojnie. Grobowa milczenie wtedy będzie najwymowniejszą reakcją na ewentualną krzywdę, jaka wyrządzona byłaby faworytowi publiczności.

Oczywiście doping sportowy jest pożądany, ale doping kulturalny. Wszelkie nieprzyjemne okrzyki raz na zawsze powinny zniknąć z widowni. Łódź tyle razy umiała na obcym terenie walczyć, niech teraz własny teren będzie dla niej podniętą. Niech na tym terenie i obcy zawodnicy znajdą sportowe warunki walki. Niech walczą tylko ze swymi przeciwnikami, a nie z wrogo nastawioną publicznością.

Organizatorzy zawodów ufają, że zresztą głęboko, iż publiczność łódzka nie sprawi im kłopotu. Pamiętajmy bowiem, że po udanych mistrzostwach Polski czekają Łódź dalsze reprezentacyjne imprezy bokserskie. Musimy je mieć dla Łodzi.

OTWARCIE MISTRZOSTW

XIII mistrzostwa bokserskie Polski otwarte zostaną niezwykle uroczystie. Pierwszego dnia, t. j. w piątek o godz. 19 odbędzie się uroczystość powitania gości, poprzedzona odegraniem hymnu narodowego. Po części oficjalnej rozpoczęte będą bezpośrednie walki. W sobotę początek zawodów wyznaczono na godz. 19. W niedzielę spotkania półfinałowe odbywać się będą od godz. 11, zaś zakończenie mistrzostw (finały i uroczystość końcowa) — o godzinie 19.

Dwa zgony

Warszawa. (Tel. wł.) Donoszą z Krakowa, że zmarła tam, przeżywszy 56 lat, Jadwiga z Mikołajczyków Rydlowa, wdowa po śp. Lucjanie Rydlu.

W Warszawie zmarła znana popularyzatorka naszych dzieł Zofja z Przewoskich Czarnocka.

Gdzie nabyć soki i zaprawy do wódek?

Znana na terenie naszego miasta chrześcijańska wytwórnia soków owocowych i zapraw do wódek pod firmą Wiśniewski, Łódź, ul. Kilińskiego 132, wyrabia różne soki z najprzedniejszych owoców krajowych oraz zaprawy do wódek. Ostatnio firma Wiśniewski wypuściła na rynek soki owocowe w butelkach reklamowych pod nazwą „Kobieta”. Soki te przyprowadzone są przez specjalistę w tej dziedzinie, p. Wiśniewskiego.

z 231

W dniu wczorajszym jeden z największych wo-

dów Francji marszałek Filip Pétain ukończył 80 rok swego życia. Najwyższą sławę Pétain zdobył w czasie od lutego do maja 1916 r., kiedy to świetnie wstrzymał atak niemiecki na twierdzę Verdun i odbił forty Vaux i Douaumont, czem rozstrzygnął na korzyść swej ojczyzny największą w dziejach wojny bitwę artyleryjską. Od r. 1931 był członkiem najwyższej rady obrony narodowej i generałem inspektorem armii oraz sił obrony powietrznej. Jest on także od roku 1929 członkiem Akademii Francuskiej. Do Łodzi wszedł w miejsce zmarłego marszałka Precha.

na gorącym uczynku

„Express Poranny”, popularny organ pułkowników, zorganizował „wielką akcję” mającą na celu wysondowanie opinii na temat obecnej sytuacji w kraju.

„Express Poranny”, który rzucił hasło, iż trzeba działać jaknajspieszniej, aby życie kraju wprowadzić na nowe tory, do zwycięskiego współzawodnictwa z innymi wielkimi narodami, podjął dalszą akcję.

Oto w dniu dzisiejszym wyruszyli we wszystkie strony kraju, do miast, miasteczek i wsi, specjaliści wysłannicy „Expressu”, aby na miejscu w bezpośrednim zetknięciu się z obywatelami, ujawnić co myśli i czego żąda kraj.

Odbędą się rozmowy z przedstawicielami inteligencji, przemysłowcami, urzędnikami, kupcami, rzemieślnikami, robotnikami, a wreszcie z tragicznymi ofiarami dzisiejszego położenia gospodarczego, z bezrobotnymi.

Wszystkim im zadawać będą pytania najprostsze: Co myślisz o stanie dzisiejszym i jakie wyjście widzisz — ze swego punktu widzenia — z obecnego zaostoj?

Pierwsze raporty z tej doniosłej akcji będą ogłoszone już w dniach najbliższych. „Goniec Warszawski” atakuje w artykule wstępnym p. t. „Lunatycy na dachu” wyżej podaną akcję „Expressu Porannego”, pisząc:

Gdy w księżycową noc na krawędzi dachu ukaże się widmowa postać lunatyka, ludzie wzywają straż pożarną, by corychlej sprowadzić na ziemię ofiarę tajemniczej choroby.

Co należy jednak zrobić, gdy gromada oderwanych od rzeczywistości lunatyków stara się zabrać w szaloną wędrówkę całe społeczeństwo?

Obłąkana wizja? Tak, ale... przeczytajcie opatrzone wielkimi tytułami artykuł wstępny dzisiejszego „Expressu Porannego”.

„Express Poranny” mniej więcej od roku stał się przybudówką „Gazety Polskiej” i organem „pułkowników”, przeznaczonym dla „ulicy”. Po konfiskacie niedzielnej „Gazety Polskiej” — „Express” wziął na siebie od 2 dni rolę właściwej tuby politycznej grupy pułkownikowskiej. Wczoraj dziennik ten powtórzył hasła „sancji” sprzed lat 10.

Niesamowite widowisko. Na krawędzi dachu wichrami kołysanego domu staje gromada lunatyków, by w swej wędrówce znaleźć sposób na wzmocnienie fundamentów domu.

Wiedzą jakże to? Przez długi czas, ponosząc całkowitą i pełną odpowiedzialność, mieliście władzę w rękach, dowodziliście, że tylko „silna ręka” i trzymanie narodu pod kuratelą a nie żadne idee i programy są gwarancją rozwoju i rozkwitu Polski, a dziś chcecie iść do narodu z pytaniem czy zastój dzisiejszy naprawdę „przynosi nam ujmę” i jak znaleźć sposób?

Jedno z dwojga. Albo wasze obecne plany są nęganiami się ze społeczeństwem, albo, istotnie mamy do czynienia z poważnym wypadkiem zaślepienia lunatycznego.

Przez szereg lat odcięci od rzeczywistości społeczno-politycznej Polski, pozbawieni kontaktu z narodem, straciliście do tego stopnia orientację, że nie możecie pojąć, co się właściwie dzieje.

Wielki meteor

Madryt. (PAT). W pobliżu miejscowości Villarrejo de Fuentes (prowincja Cuenca) spadł wielki meteor, poczem zerwał się szalony cyklon, wyrwijając z korzeniami przeszło 200 dębów.

Rzym. (PAT). Dziś nad ranem pojawił się nad Bolonią wielki meteor, oświetlając okolicę na bardzo znacznej przestrzeni.

Min. Świętosławski jedzie do Wilna

Wilno. (PAT). W dn. 25 i 26 bm. bawić będzie w Wilnie minister oświaty dr. Świętosławski, w celu zapoznania się z uniwers. Stefana Batorego. W czasie swego pobytu w Wilnie minister wygłosi odczyt o organizacji pracy naukowej i towarzystwach naukowych w Polsce.

Nowa placówka chrześcijańska

Ostrowiec, 25. 4. W tych dniach przy ul. Aleja 3 Maja 25 otworzono pierwszy magazyn, gdzie można nabyć gotowe ubrania męskie w cenie od zł 30, płaszcze męskie i damskie od zł 15, kombinezony do pracy, kapelusze męskie, krawaty i koszulki sportowe, suknie i wiele innych, wchodzących w zakres konfekcji damskiej i męskiej po cenach niskiej kalkulacji. Polecamy wszystkim Polakom, zamieszkającym w Ostrowcu i okolicy, aby wszystkie zakupy robili tylko w polskim magazynie. Nowej polskiej placówce życzymy pomyślności i rozwoju. Szczęść Boże

PRZYSZŁAŚ DO NIEGO

„Przyszłaś do Niego
czarna — symbol czasu,
wykwit dymiącej — umęczonej krwi...”
Dotykałaś spicrutą rozbieganych pasów,
By pomknęły galopem — zamienione w dmił —
I wszarpnęłaś się duszą w serce robotnika,
Co błądził z ogniem w oczach maszyny stał
I wzięłaś go w swe dłonie, „Jego — Najemnika”,
By w słowego twego ciele — jego smutek lkał...
I rzucałaś mu szeptem, najzarliwszym szeptem,
co potrafi budować, niszczyć też ma moc:
„Jestem mój Synu Ducha,
słuchaj mnie! Już jestem!
Będę mówić do Ciebie co dnia i co noc...
Nie będę Cię kołysać do snu mdłą piosenką
Ni będę Ci przed wzrokiem czarować złotych snów...
Lecz żagiew buntu wzniecę, Twoim natchnę duchem,
Stanę się Twojem sercem, ręką, okiem, uchem
Aż się świt srebrno-biały —
rozwidni ludziom znów!
A gdy zostaniesz wierny mocy mej, rozkazom,
Gdy wieczory rdzą krwawą spłyną na zachodzie...
Rozkażę powstać głazom —
i wyczaruję z nich krzewy stulistne...
Przeczyste —
rosy położę na ziemi...
Słońce rozłoci się i rozczzerwieni —
Pochodnią splonie!
Dłonie —
Twe spleję w prośbie najgorętszej
Którą myśl Twoja poniesie w błękit...
I z mocy Boga — Woli Przenajświętszej
„Niziny ziemi” wzniesiesz ponad „szczyty”.
— I one — dłonie „wzrokiem pozlepiane”
Przyjmą od Niego dla nas — zmiłowanie...
I już nie będziesz „skrwawiony i bosy”,
Gdy ci drzwi złote otworzą niebiosy...
I już nie będziesz wołał: Panie Panie...
Wzrok nadaremnie nie będzie bił w niebo...
Bóg światłem ogniem rozpali nas — Ciebie,
Ze się ukorzym...
i będziemy składali...
Swoje daniny w czynach, iza ch i chlebie...
Będziem wolali:
O Ty Najlepszy —
„Ojciec nasz, który jesteś w niebie” —

Autorowi „Czarnej Poezji” — p. Konstantemu Dobrzyńskiemu

Mgr. HELENA STOLARSKA,
Łódź.

Bolączki szkolnictwa w Łodzi

Dlaczego Łódź ma tylko 4 gimnazja państwowe, a Lwów aż — 16?

Łódź, dnia 23 kwietnia. Według danych statystycznych na 75 tysięcy dzieci kształcących się w publicznych szkołach powszechnych w Łodzi, 60 proc. tej liczby stanowią dzieci wyznania katolickiego. Dzieci te przeważnie rekrutują się z najbiedniejszych, a przedewszystkiem robotniczych sfer ludności miejskiej.

I tu rzuca się w oczy jaskrawie ciekawy i jakże smutny fakt.

Mimo tej przytłaczającej i całkiem zrozumiiałej przewagi młodzieży polskiej w szkołach powszechnych, procent tejże w szkołach średnich jest znacznie mniejszy, niżby to wynikało ze stosunku liczby ludności polskiej do ludności innych narodowości. Przyczyną tego stanu rzeczy jest niewątpliwie niewystarczająca w Łodzi ilość państwowych szkół średnich, która dzięki stosunkowo niskim opłatom bezspornie ułatwiałaby dzieciom niezamożnych rodziców dalsze kształcenie się.

W naszym grodzie istnieją co prawda liczne szkoły średnie prywatne, te jednakże nie mogą być brane pod uwagę przez szersze zubożale wskutek długotrwałego kryzysu rzesze mieszkańców miasta Łodzi ze względu na wysoki w tych uczelniach opłaty, wynoszące kikaset, a nawet do tysiąca złotych rocznie. Taką daninę na ołtarzu oświaty i kultury mogą składać jedynie sfery zamożniejsze miasta.

Dlatego też zauważyć się daje taki ciąg, taki pęd młodzieży do szkół państwowych. Niestety jednak... Nie wszyscy rodzice mogą pokierować szczęśliwie losami swych dzieci ze względu na ograniczoną ilość miejsc w tych „szumach oświaty”, jeśli można tak nazwać średnie szkoły państwowe. Nolens volens biedna młodzież polska zapisuje się do średnich szkół prywatnych, a zatroškany ojciec, chcąc wypełnić swój obowiązek wobec dziecka staje poprostu na głowie, aby w terminie uregulować czesne, by nie narazić swego syna czy córki na pośmiewisko wobec ich rówieśników, lub co gorsza — na wydalenie ze szkoły.

W tem leży właśnie zło, iż tak wspaniały rezerwoar uczniów szkół powszechnych nie jest w należyty sposób wykorzystany, aczkolwiek w odpowiednich warunkach mógłby do-

starzyć społeczeństwu i państwu niewątpliwie wiele jednostek pierwszorzędnej wartości intelektualnej. Znikoma ilość młodzieży w szkołach średnich wywołuje słusze rozgoryczenie wśród łodzian, którzy ze smutkiem konstatują rozrost liczbowy inteligencji innych narodowości a przede wszystkim Żydów. Patrząc przez ten smutny pryzmat na Łódź, każdy zdrowo myślący człowiek odczuwa obawę, iż nadejdzie czas, że jego miasto rodzinne straci fizjonomję miasta polskiego i stanie się metropolią kosmopolityczną — albo wprost żydowską.

Najskuteczniejszym, najradkalniejszym środkiem przeciwdziałania temu anormalnemu objawowi byłoby stworzenie bezpłatnej ewentualnie taniej szkoły średniej ogólnokształcącej dla zdolnej lecz niezamożnej młodzieży. W tem miejscu sceptycy niewątpliwie zapytają: kto może dać taką szkołę Łodzi? Życie odpowie im jednym słowem — Państwo. Państwo bowiem, dbając o jak najszybszy rozwój oświaty wśród obywateli, zainteresowane w tej tak ważnej dla Łodzi sprawie bezspornie powinno odpowiedzieć — czynem. Tembardziej, że Łódź największe po Warszawie miasto posiada zaledwie cztery państwowe gimnazja ogólnokształcące i niestety, z zalem to konstatujemy — pod tym względem zajmuje ostatnie miejsce z pośród wszystkich znacniejszych miast w Polsce. Jakże przykre robi na nas wrażenie statystyka ogólnopolska, gdy wyczytujemy z niej, że Kraków ma 230 tysięcy mieszkańców ma 10 gimnazjów państwowych, a Lwów na 317 tysięcy mieszkańców aż 16 tego rodzaju uczelni. Czyż wobec przytoczonych, a tak miążdzących cyfr można przejść do porządku dziennego nad faktem, że przecież Łódź licząca z górą 600 tysięcy mieszkańców ma chyba prawo do większej ilości gimnazjów państwowych, niż cztery!

Czyż Łódź, miasto, które pierwsze wprowadziło obowiązek powszechnego nauczania z chwilą odzyskania Niepodległości, nie zasłużyła na szerszą rozbudowę państwowego szkolnictwa średniego w jej granicach?

Jak się dowiadujemy czynniki miarodajne zwróciły się do Minister-

stwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z gorącym memorjałem o wzięcie pod uwagę tej palącej bolączki i jak najszybsze powołanie do życia odpowiedniej liczby gimnazjów państwowych w Łodzi. Już w roku 1919, biorąc pod uwagę, że państwo w zaraniu swego odrodzenia nie jest w stanie stworzyć od razu dostatecznie rozgałęzionej sieci szkół średnich samorząd łódzki otworzył szereg średnich zakładów naukowych i dotąd z własnych funduszy utrzymuje Gimnazjum Męskie i Szkołę Handlową. Miejmy nadzieję, iż memoriał w sprawie rozbudowy państwowego szkolnictwa wystosowany do ministerstwa zaalarmuje decydujące czynniki i trafi na podatny grunt.

Rozmowy Moskwa — Warszawa — Nowy Jork

Warszawa (Tel. wł.) Sowiecki urząd telekomunikacyjny w porozumieniu z władzami polskimi przeprowadził próby rozmów telefonicznych na linii Moskwa — Warszawa — Londyn — Nowy Jork. Rozmowy odbywały się częściowo kablem, a częściowo za pomocą radiotelegrafii. Próby wypadły naogół dosyć zadowalające, tak, że rozwój komunikacji nastąpi w najbliższym czasie. (w)

Sprawa wyjazdów zagranicę

Warszawa (Tel. wł.) Wobec zbliżającego się sezonu letnich wyjazdów turystycznych, minister spraw wewnętrznych wydał zarządzenie dotyczące wystawiania ulgowych paszportów zagranicznych. Ostatnio ograniczenie przy wyjazdach zagranicznych, polegające na skrupulatnym dochodzeniu, co do osób ubiegających się o ulgi paszportowe nie będą miały zastosowania dla osób wyjeżdżających do Jugosławii i Bułgarii na czas do 8 tygodni. Udzielanie ulgowych paszportów zagranicznych do tych państw będzie wymagało tylko przedstawienia czeków rozrachunkowych na sumę 360 zł przy 4-tygodniowym pobycie w Jugosławii przy wyjeżdżających zbiorowych sumy te będą zmniejszone o 25 proc. Dzieci do lat 7 wyjeżdżające z rodzicami nie będą podlegały obowiązkowi przedstawienia tych sum. (w)

Pośpieszne pociągi towarowe

Gdynia, 23. 4. Nowy rozkład jazdy P. K. P. przewiduje od dnia 15 maja uruchomienie na próbę pociągów pośpieszno-towarowych dla przewozów z Gdyni i Gdańska do Warszawy i Łodzi.

Z Gdyni odjeżdżać będzie pociąg pośpieszno-towarowy o godzinie 19,40 i będzie przybywał do Warszawy o 7,57 a do Łodzi o 7,52. W kierunku odwrotnym odchodzić będzie pociąg z Łodzi o 18,33 a z Warszawy o 13,30.

Przebiegi do tych pociągów przyjmowane będą na dwie godziny przed odejściem pociągu.

Bilans Banku Polskiego

Warszawa (PAT). W ciągu drugiej dekady kwietnia zapas złota w Banku Polskim zmniejszył się o 9,5 milj. do 417,4 milj. zł, zaś stan pomiędzy zagranicznymi i dewiz obniżył się o 2,1 do 15,0 milj. zł.

Suma wykorzystanych kredytów zmniejszyła się o 35,5 milj. do 718,5 milj. zł, przyczem portfel wekslowy spadł o 15,8 milj. zł do 602,3 milj. zł, portfel zaś dyskontowanych biletów skarbowych obniżył się o 0,4 milj. do 59,3 milj. zł, podczas gdy stan pożyczek zabezpieczonych zastawami zmniejszył się o 19,3 milj. zł do 56,9 milj. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu wzrósł o 22,7 do 47,0 milj. zł.

Pozycja „inne aktywa” i „inne pasywa” wzrosły: pierwsza o — 5,7 milj. zł do 219,6, druga o — 0,2 milj. zł do 324,4 milj. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania powiększyły się o 10,6 milj. do 176,5 milj. zł.

Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian, zmniejszył się o 29,5 milj. zł do 942,1 milj. zł.

Pokrycie zatem wynosi 40,11 proc. przekraczając normę statutową o przeszło 10 punktów. Stopa dyskontowa 5 proc., od pożyczek zastawowych — 6 proc.

Kwiecień
24
PIĄTEK

Kalendarz rzym.-kat.
Piątek: Fidelisa Kap.
Sobota: Marka Ewang.
Kalendarz słowiański
Piątek: Jerzego św.
Sobota: Jaroslawa
Słońca: wschód 4.36
zachód 19.04
Długość dnia 14 g. 28 min.
Księżyc: wschód 6.00
zachód 23.27
Faza: 3 dzień po nowiu.

NOCNE DYŻURY APTEK

Nocy dzisiejszej dyżurują apteki: Kahanego (Z/d) — Limanowskiego 20; Trawkowskiej — Brzezińska 56, Koprowskiego — Nowomiejska 15, Rozenbluma (Zyd) — Śródmiejska 21, Bartoszewskiego — Piotrkowska 95, Czyńskiego — Rokicińska 53, Skwarczyńskiego — Kątna 54, Sinińskiego Rzgowska 59.

Straż ogniowa: tel. 8.
Pogotowie miejskie: 102.90.
Pogotowie ubezpieczalni: 209.10.
Pogotowie P. C. K. (dla wypadków): 102.40.

TEATRY ŁÓDZKIE

Teatr Miejski — „Intruz”.
Teatr Popularny — „Gorąca krew”.
Cyrk Staniewskich — Dziś jedno przedstawienie o godz. 8.30.

KINA ŁÓDZKIE

Adria - Metro — „Nocny patrol”.
Corso — „Zamach w Kasynie” i „Eskimo”.
Capitol — „Zew krwi”.
Palace — „Dzisiejsze czasy”.
Przedwiośnie — „Czerwony sultan”.
Rialto — „Róża”.
Miraz — „Gabinet figur woskowych”.
Ikar — „Burza nad światem” i „Czarna perła”.
Zachęta — „Jaśnie pan szofer”.
Stylowy — „Kocham wszystkie kobiety”.

POGODA W CZORAJ

Komunikat łódzkiej stacji meteorologicznej przy miejskim muzeum w parku Sienkiewicza na dzień 23. bm. Najwyższa temperatura w ciągu doby ubiegłej: plus 16.4 st., najniższa: plus 7.6 st. Barometr: 733.5, tendencja: stan stałego ciśnienia. Wiatry: południowo-zachodnie.

JAKA BĘDZIE POGODA?

Pochmurno z przejaśnieniami. Przelotne opady.

KOMUNIKATY

Na Targi do Poznania. Oddział 3 ruchowo-handlowy w Łodzi podaje do wiadomości, że w celu zwiedzenia Międzynarodowych Targów w Poznaniu, w dniu 2 maja br. będzie uruchomiony z Łodzi do Poznania pociąg popularny, który odejdzie według następującego rozkładu jazdy: odejście z Łodzi-Kaliskiej dnia 2. 5. o godzinie 0.08, przyście do Poznania tegoż dnia o godzinie 5 m. 52; z powrotem: odejście z Poznania w dniu 3. 5. o godz. 23. m. 45, przyście do Łodzi-Kaliskiej dnia 4. 5. o godzinie 5.01.

Oplata za przejazd w obie strony w klasie 3 złotych 12 gr 30 (miejsca numerowane, do leżenia, zaopatrzone w miękkie materace i poduszeczki). Karty kontrolne na ten pociąg są do nabycia w kasie biletowej na stacji Łódź-Kal., oraz we wszystkich Oddziałach i Agencjach Biura Podróży „Orbis” i „Wagons Lite Cook”.

Popularny pociąg do Katowic. Oddział 3 Ruchowo - Handlowy w Łodzi podaje do wiadomości, że w związku z obchodem uroczystości 15-to lecia Powstania Śląskiego, w dniu 2 maja r. b. będzie uruchomiony z Łodzi Fabrycznej do Katowic pociąg popularny, który odbędzie według następującego rozkładu jazdy: odejście z Łodzi Fabr. 2. 5. o godz. 23 m. 30, przyście do Katowic 3. 5. o godz. 5 m. 55; spowrotem odejście z Katowic w dniu 4. 5. o godz. 0 m. 22, przyście do Łodzi Fabrycznej 4. 5. o godz. 5 m. 50. Oplata za przejazd w obie strony w klasie 3 zł 8 gr 10 (miejsca numerowane). Karty kontrolne na pociąg są do nabycia w kasie biletowej na stacji Łódź Fabryczna.

Z ŻYCIA ORGANIZACYJ

Z Polskiego Tow. Turystycznego - Krajoznawczego. W dniu 24. b. m. zapisani na wycieczkę do Gniezna mogą otrzymać bilety kolejowe w godz. od 18 do 20 w lokalu Tow. Równocześnie przyjmują się dalsze zapisy. Wyjazd z Łodzi Kaliskiej 25. b. m. o godz. 7 rano.

W tymże dniu o godz. 18 w lokalu Tow. Przyrodniczego w parku Sienkiewicza p. inż. Hawlicki wygłosi odczyt „Rola lasu w życiu społeczeństwa”. Na odczyt ten zapraszamy wszystkich członków T-wa (wstęp wolny). W niedzielę, 26. b. m. wycieczka do lasów państwowego nadleśnictwa Galkówek. Wyjazd z dworca Fa-

Ciekawe eksponaty

znajdą się na wystawie rzemieślniczej w Łodzi

Łódź, 23. 4. Zainteresowanie Rzemieślniczą Wystawą-Targami w Łodzi jest olbrzymie. Dyrekcja ze wszelkich stron otrzymuje zawiadomienia o przyjeździe szeregu wycieczek z najodleglejszych zakątków kraju.

Wystawa zapowiada się niezwykle okazale. Udział w niej biorą najpoważniejsze firmy rzemieślnicze okręgu łódzkiego i dalsze oraz firmy przemysłowe, dostarczające surowców, narzędzi i maszyn dla poszczególnych branż rzemiosła.

Duże zainteresowanie społeczeństwa budzi również zapowiedź uruchomienia na Wystawie wielu maszyn i warsztatów. Jeden z najważniejszych łódzkich zakładów metalowych we własnym pawilonie wy-

stawowym przeprowadzać będzie niezwykle ciekawe spawanie metali. Bardzo ciekawie zapowiada się również pawilon z eksponatami szkół rzemieślniczych, dokształcających i zawodowych. Pokażą one dorobek swej pracy we wszystkich dziedzinach. Rzemiosło Łodzi i okręgu łódzkiego na Wystawie tej wykaże dorobek ostatnich lat swej pracy i zaprezentuje szerokiemu ogółowi społeczeństwa zdobycze techniczne i postęp wytwórczości rzemieślniczej.

Otwarcie Wystawy nastąpi w obecności wielu przedstawicieli rządu w dniu 17 maja rb. Dyrekcja Rzemieślniczej Wystawy-Targów mieści się przy ul. Moniuszki 5 front I piętro tel. 188-36.

Sytuacja strajkowa w Łodzi

Łódź, 24. 4. — Zgodnie z uchwałą Chrześcijańskiego Zjednoczenia Zawodowego w dniu wczorajszym rozpoczął się strajk woźniców i wszystkich robotników przewoźnych. Strajk objął ponad 5.600 ludzi. Akcja prowadzona jest planowo. Miasto podzielono na 8 dzielnic, w których obrębie komisje strajkowe pilnują porządku i solidarności strajkowej. Naogół przebieg strajku jest spokojny.

Jedynie przy zbiegu ul. Kilińskiego i Narutowicza grupa strajkujących usiłowała wóz załadowany towarami wyładować i towar rzucić na jezdnię. Policja demonstrantów rozproszyła. Wobec tego, że niektórzy właściciele sami prowadzą pojazdy, komisja strajkowa interwenjowała u starosty, wskazując, że osoby nie posiadające zezwoleń na prawo powożenia, nie mogą prowadzić pojazdów, gdyż zagraża to bezpieczeństwu na ulicach. Na dzień dzisiejszy zapowiedziano obostrzenie strajku przez wycofanie dozorców przy stacjach i obsługi.

W ciągu dnia wczorajszego i drugi dzień zrędu trwała konferencja przemysłowców i robotników przemysłu kotonowego w sprawie zawarcia dodatkowej umowy zbiorowej i zakończenia trwającego od 8 tygodni strajku. Konferencja przeciągnęła się do późnego wieczora i przedłużona została na dzień dzisiejszy.

Wybuchł strajk okupacyjny w żydowskiej fabryce bracia Cytryn, fabryczna przy ul. Wolborskiej 22. Powodem strajku jest niehonorowanie umowy zbiorowej i obniżanie płac. W

murach fabryki pozostaje 150 robotników.

W fabryce Mosesa Urbacha przy ul. Piotrkowskiej 10 wybuchł strajk okupacyjny 300 pracowników krawieckich, którym pracodawca zalega z zapłatą 4.000 zł. Wyznaczona została przez inspektora pracy konferencja na 27 b. m.

W dniu wczorajszym wybuchł strajk okupacyjny we fabryce firmy Adolf Horak w Rudzie Pabjanickiej. W murach fabryki pozostaje ok. 900 robotników, ok. 800 zaś pozostaje poza murami. Strajk powstał poza decyzją związków zawodowych, które prowadziły rokowania z firmą w celu ustalenia zalegającej różnicy stawek dla tkalni i wkrótce miała nastąpić wypłata, a nawet firma wypłaciła po 20 zł jako zaliczkę robotnikom. Z żądaniem stosowania stawek akordowych wystąpili również robotnicy przedalini a wobec nieuwzględnienia żądań porzucili pracę i przebywają w murach fabryki.

Wybuch ponowny strajk okupacyjny we fabryce firmy Tietzent i Ska przy ul. Andrzeja 78. Jeszcze w okresie przed świętami Wielkiejnocy powstał strajk, który jednak następnie przerwano i toczyły się pertraktacje co do wysokości odszkodowania za okres wsteczny. Wczoraj wobec niemożności uzyskania porozumienia w drodze dobrowolnej, robotnicy w liczbie 420 ponownie podjęli strajk okupacyjny.

wiezienia. Przed fabryką znajdowało się kilku strajkujących robotników, którzy zaczęli krzyczeć na niesolidarnych kolegów. Stojący w tłumie Izrael Steinman, choć zasadniczo nie jest pończoszniakiem, podniósł kamień i rzucił w siedzących na wozie, nawołując innych do rzucania kamieniami. Na odgłos awantury policja rozprzysła zebranych, a Steinmana pociągnęło do odpowiedzialności. Sąd starościański skazał terrorystę Żyda na 7 dni aresztu.

CZY WIECIE, ŻE...

Zasiłki dla bezrobotnych. Według danych statystycznych Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy w Łodzi w okresie od 6 do 18. b. m. korzystało z zasiłków ustawowych 11.805 bezrobotnych, w tem 1.068 nowozarejestrowanych. W tymże okresie zdjętych zostało z ewidencji pobierających zasiłki 3.851 bezrobotnych w związku z wyczerpaniem prawa do zasiłków, względnie z powodu skierowania do pracy zarobkowej. W porównaniu z okresem poprzednim stan liczby pobierających zasiłki ustawowe zmniejszył się o 2.914 osób.

Renty wypadkowe. Dowiadujemy się, że na podstawie układu polsko - litewskiego, osoby poszkodowane z wypadku przy pracy na terenie Litwy przed 1 maja 1921 r., mogą ubiegać się o renty wypadkowe. Bliższych informacji w tej sprawie udzielać będzie zainteresowanym Ubezpieczalnia Społeczna.

Urządowe cyfry. Woj. Biuro Funduszu Pracy w Łodzi podaje poniżej liczbę osób, poszukujących pracy, zarejestrowanych do dnia 18 bm. na terenie Woj. Łódzkiego, a mianowicie: Łódź, powiat łódzki i jeżycki 43.269; Kalisz, powiat kaliski, kol.ski, koniński, turecki i wieluński 3.852; Pabjanice, powiat łaski i sieradzki 5.606; Piotrków Tryb. i powiat piotrkowski 2.712; Radomsko i powiat radomszczański 1.400;

Tomaszów Maz. i powiat brzeziński 5.272; razem 82.117, co w porównaniu ze stanem na dzień 11 bm. wykazuje zmniejszenie o 1924 osoby.

NOTUJEMY

Uruchomienie miejskich placów i gier. Wzorem lat ubiegłych Miejski Referat Wychowania Fizycznego otworzył w dniu 20. b. m. miejskie place gier i zabaw, które w roku bieżącym znajdują się w następujących punktach miasta: Park Poniatowskiego, Park Kolejowy, Park 3 Maja, Park im. J. Piłsudskiego, Park Źródliński, Park ZUPU, Napiórkowskiego 32/34, Senatorska 17, Sosnowa 2, Zakątna 29, Abramowskiego 6/8/10, Pomorska 71, Łagiewnicka 32, Ceglana 14, Urzędnicza 22, Al. 1 Maja 26, Drewnowska 38, Wysoka 37. Większość placów wyposażona jest w przyrządy, jak to w zjeżdżalni i równoważnie. W najbliższym czasie piaseczniki na placach wypełnione zostaną piaskiem, który stanowi ulubioną zabawę najmłodszej dziatwy. W okresie od 15 czerwca do 15 sierpnia gry i zabawy na placach prowadzone będą przez wykwalifikowane wychowawczynie. Jako inowację Referat Wychowania Fizycznego wprowadza w roku bieżącym zjeżdżalnię dla najmłodszej dziatwy, które ustawione będą w parkach miejskich.

A bezrobocie rośnie... Zakłady francuskiej spółki akcyjnej Allart, Rousseau i Ko, przy ul. Kątnej 19 wypowiedziały obecnie pracę 1.000 robotnikom, przyczem termin wypowiedzenia kończy się 2 maja r. b. i od tej daty 1.000 robotników powiększy szeregi bezrobotnych. Redukcję, uzasadnioną za brakiem zamówień na przędzę wełnianą, czasankową i koniecznością ograniczenia produkcji.

Doroczna uroczystość parafii św. Wojciecha w Chojnach. Doroczna uroczystość odpustu św. Wojciecha obchodzą obecnie parafia pod wezwaniem tego świętego w niedzielę 26. bm. W dniu 25. bm. o godz. 13 odprawione zostaną uroczyste nieszpory w tamtejszym kościele. W dzień odpustu tj. w niedzielę dnia 26. bm. o godz. 11.30 zostanie odprowadzona suma, zaś o godz. 16 tego samego dnia nieszpory.

KRONIKA POLICYJNA

Aresztowanie sekretarza komisariatu policji. Poważne zainteresowanie w całym mieście wzbudził fakt aresztowania sekretarza VII komisariatu P. P. Wernera, który został osadzony w więzieniu do dyspozycji władz sądowych. Jak zdaliśmy ustalić, aresztowanie nastąpiło w związku z nadużyciami służbowymi, jakie popełniono na terenie VII komisariatu. Szczegóły dochodzenia ze względu na toczące się śledztwo trzymane są w tajemnicy.

Na srebrnym ekranie

„Burza nad światem”
i „Czarna perła”
Kino „Ikar”

„Burza nad światem” to film, jakiego dotąd nie było! Film, który musi obejrzeć każdy! Nie jakaś mniej lub więcej sensacyjna historia o podkładzie politycznym, lecz autentyczne zdjęcia filmowe z ostatnich 30 lat, chronologicznie ułożone. Historia sfilmowana — rzeczywistość! Realizatorzy z nagrodzonych w archiwach starych zdjęć do tak zwanych „tygodników” aktualnych wybrali odpowiedni materiał i zmontowali imponującą całość.

Widzimy zatem na wstępie ostatnie przebliski świata przedwojennego — cara Mikołaja na jakimś tam uroczystości, wizytę króla Jerzego w królu Wilhelma, uroczystości na dworze Franciszka - Józefa... I zbrojenia, zbrojenia! Defilada w Rosji, w Niemczech, we Francji, praca w zakładach Kruppa, u Vickersa — nowe armaty, nowe krążowniki, piechota, kawaleria, pierwsze samoloty... Potem wojna bałkańska, zamach w Serajewie i Wielka Wojna! Reżyser montując wybiera najlepsze zdjęcia, a miał przecież w czem przebierać — całość robi wprost niesamowite wrażenie. Przecie to nie jakaś tam „Wielka Parada” w filmowym atleje spręparowana — to wybuchy prawdziwych pocisków, prawdziwe trupy, prawdziwe ataki piechoty.

Bodaj najlepiej wypadły obrazy bitew morskich: historyczne starcie Anglików i Niemców czyli tak zwana bitwa Falklandzka; bombardowanie Dardanellów, i walki niemieckich Łodzi podwodnych. Dopiero oglądając „Burzę nad światem” uświadamiamy sobie, że wszędzie z żołnierzem był i reporter filmowy... Ilu ich zginęło?! To też zupełnie słusznie realizatorzy poświęcili film „Nieznanyemu żołnierzowi” i nieznanemu reporterowi filmowemu. Zakończenie filmu — to już dzień dzisiejszy. Mussolini, Stalin, Hitler... I znowu zbrojenia, zbrojenia, zbrojenia...

Prócz tego do programu wszedł jeszcze polski film egzotyczny ze słynną Reri, bohaterką „Białych cieni”. Trzeba przyznać, że jak na obraz polski „Czarna perła” jest zupełnie udana — żywa fabuła, dobre zdjęcia, ekspresyjna gra. Niektóre fragmenty — jak na przykład deszcze zmywające zgnębione perły do kanału wypadły wręcz doskonale. Słowem całość programu wyjątkowo udana.

W niedzielę, dnia 26 bm. o godz. 10 rano odbędzie się w sali „Helenów” przy ulicy Północnej 36 wielkie publiczne zebranie Stronnictwa Narodowego. — Przemawiać będą adwokat Kazimierz Kowalski i prelegenci z Warszawy.

Dnia 22 kwietnia 1936 r., zmarł po ciężkich cierpieniach, mój najdroższy mąż, najukochańszy ojciec, dziadek i teść, s. p.

Jan Koziarz

przeżywszy lat 70. Pogrzeb odbędzie się w sobotę, 25. bm. o godz. 9.30 z domu żałoby w Kiekrzu.

W ciężkim smutku pogrążeni
żona, dzieci i rodzina.

Materiały męskie w najwyższych gatunkach

n 8479 poleca
M. ANWEILER Łódź, Piotrkowska 117 front
I. piętro, tel. 222-90 Piętro wyżej za to ceny niżej.

Krawiec Męski

Jan Kamiński

Łódź, Abramowskiego nr. 31
I. p. front
Ceny przystępne

Skład Fabryczny BR. JASIŃSKI

Łódź, ul. 11 Listopada 5

poleca: wełny, jedwabie, białe płótna, lniane płótna, firanki, pończochy, rękawiczki, skarpetki, skład zaopatrzony w najnowsze modne materiały.
OBSŁUGA SOLIDNA. ng 7 **OBSŁUGA SOLIDNA.**

Skład Fabryczny bielskich fabryk sukna

G. E. RESTEL

Piotrkowska 84 Łódź, Piotrkowska 84
telefon 121-67

Poleca *Nowości na garnitury i płaszcze dla panów.*
Materiały na palta i kostiumy damskie.

Wiedź o tem, że **MARECKIEGO** cukierki nie reklamą, lecz niezrównaną jakością i niską ceną zdobywają coraz to większe szeregi konsumentów.

Fabryka cukrów ST. MARECKI, Poznań, św. Wojciech 28.
ng 8769/70

Nagłówkowe słowo (tłusto) 15 groszy, każde dalsze słowo 10 groszy, 5 liczb = jedno słowo, l, w, z, a = każde stanowi 1 słowo. Jedno ogłoszenie nie może przekraczać 100 słów, w tem 5 nagłówkowych.

OGŁOSZENIA DROBNE

Ogłoszenia wśród drobnych: 1-lamowy milimetr 30 groszy.

Znak oferty naprzykład: z 18 924, n 2 745, d 1 790
i t. d. = 1 słowo.

Drobne ogłoszenia w dni powszednie przyjmuje się do godz. 10.30, w soboty i dni przedświąteczne przyjmuje się do godz. 10.15.

1. DOM - PARCELE

Kamienice

domy, wille, małutki, gospodarstwa, młyny, tartaki, wiatrak, parcele polecam, poszukuje Bloch, Poznań, Aleje Marcinkowskiego 15. z 35 788

Dom

dwupiętrowy wszelkimi wygodami do 3.600, wpłaty 15.000 m² ogrodu sprzedam. Dom Złociński, Poznań, Szkoła 12. z 36 687

Dom

nowo budowany 7 ubikacji 1800 m² ogrodu sprzedam. Półbiedzińska ul. Gnieźnieńska, Różak. z 36 620

Willa

komfortowa pięcioramienowa, dwumorgowa ogrodem blisko Poznania dogodna komunikacja 5.000, reszta amortyzacja. Stawski Poznań, Sapieżyński 10b. z 36 751

Dom

jednopoikowy kuchnią, parcella półmorgowa przedmieście Poznania, przy stacji 2.500, Stawski, Poznań, plac Sapieżyński 10b. z 36 752

Dom

dwupiętrowy kuchnią, półmorgowa ogrodem przedmieście Poznania przy stacji 2.500, Stawski, Poznań, plac Sapieżyński 10b. z 36 753

Kamienica

wolna od stempli, 5 lokatorów, cena 14.000, wpłaty 10.000. Bloch, Poznań, Aleje Marcinkowskiego nr. 15. z 36 871

Dom

piekarnia przepiśowa, — dobrem miejscu kupie. Oferty podaniem ceny i wpłaty Oredownik, Poznań z 36 614

7. SPRZEDAŻE

100

drenowanych prywatne blisko Poznania maszynowe zabudowania inwentaryzacji 30.000, — wpłaty 20.000, Stawski, Poznań, pl. Sapieżyński 10b. z 36 741

Skład

konfekcji, ubrań, blawatów, obuwia, mieście, rynku. Okazyjne obciążenie towaru 4-5.000. Otreba, Jarocin, Kilińskiego. z 34 054

Przedsiębiorstwo

z branży dziennego zapotrzebowania, zaprowadzone z powodu choroby, tania odstąpię. Oferty Oredownik, Poznań z 36 476

Skład

kolonialno - drożeryjny spowodu obciążenia hurtowni sprzedam. Obciążenie 7.500. Okolica niemiecka. — Obrót 50.000. * Oferty Oredownik, Poznań z 36 564

Gospodarstwo

pięćdziesiątmorgowe prywatne — dobrej okolicy maszynowe zabudowania inwentaryzacji 20.000 wpłaty ugodowo, Stawski, Poznań, plac Sapieżyński 10b. z 36 738

121 buraczanych

pięćdziesiątmorgowe zabudowania, inwentaryzacja nadkompetentnie dogodnie komunikacja 20.000 reszta amortyzacja. Stawski, Poznań, plac Sapieżyński 10b. z 36 737

Skład

trykotaży i bielizny przy przycypalnej ulicy miasta Poznania do sprzedania z towarem lub bez. Oferty Kurier Poznański ng 9560-1

15 pszennych

dom trzypokojowy zabudowania gospodarcze kompletne inwentaryzacji zasiewy wsi 5.000, Stawski, Poznań, plac Sapieżyński 10b. z 36 739

Belki

kantówki, laty, szalówki polecaja korzystnie Młyny i Tartaki Debiensko, p. Staszew telefon 6. zn 31 359

Skład

tytoniu oraz sprzedaż butelkowa w dobrym punkcie, gotówka 3.000 sprzedam. „Jur”. Poznań, Piekary 26. z 36 815

Rzeźnictwo

centrum Poznania składem warstwą, mieszkaniem, od zaraz wolny 3.300 sprzedam Ratajczak, Poznań, Świętosławska 12 (Jezuicka). z 36 786

Wytwórnię

wód rozlewnie piwa 1.200, — bez konkurencji. Oferty Oredownik, Poznań z 36 722

Skład

fryzjerski, warsztat dla kolarstwa i plac na budowę kiosku. Oferty Oredownik, Poznań z 36 640

6 morg

gospodarstwu zabudowaniami — przy szosie, kościelnej wsi 3.750 wpłaty ugodowo. Stawski, Poznań, plac Sapieżyński 10b. z 36 740

Zakład fryzjerski

przy ruchliwej ulicy w Poznaniu Adres wskazuje Oredownik, Poznań z 36 629

18. DZIERŻAWY

Piekarnię

w powiatowym mieście spieszenie wydzierżawie. Obciążenie 1.200, — Adres wskazuje Oredownik, Poznań z 36 822

Piekarnia

nowocześnie budowana, blisko Poznania, spieszenie do wydzierżawienia. Oferty Oredownik, Poznań z 36 606

Dzierżawy

lub kupna 50-100 morg poszukuje Złociński, Piergalski, Rogoźno, Kolarzka, Pośrednicy wykluczeni. z 36 601

Poszukuje

kolonialni, dobrze prosperującej w mieście celem dzierżawy. Złociński, Piergalski, Rogoźno, Kolarzka. z 36 600

54

morgi buraczanej dom 3 pokoje 4.000, — w tem dwa lata dzierżawa. Bloch, Poznań, Aleje Marcinkowskiego 15. z 36 851

Dzierżawa

młyn elektryczny maszynaria — 30 morg, blisko Poznania, obciążenie 2.000, — Wielkie Garbary 42, Kiosk, Poznań. z 36 421

Kiosk

ruchliwy punkt duży obrót, koncesja stała, powód wyjazd sprzedam wydzierżawie korzystnie. — Teresiak, Poznań, Małeckiego 29 z 36 801

27 pszennych

kościelnej wsi, szosa, zabudowania świetne bez lub inwentaryzacji. Obciążenie ugodowo. Stawski Poznań, Sapieżyński 10b. z 36 746

80

najwyższej kulturze zabudowania wspaniałe inwentaryzacje pierwszorzędne, kościół, szkoła, stacja obciążenie 2.900, Stawski, Poznań, Sapieżyński 10b. z 36 745

115

dobrej ziemi przy mieście zabudowania inwentaryzacji zasiewy — wszystko pierwszorzędne, obciążenie 5.800, Stawski, Poznań, Sapieżyński 10 b. z 36 744

60

zabudowania maszynowe inwentaryzacje komplet miasta powiatowego 4 km. Obciążenie 2.000, Stawski, plac Sapieżyński 10b. z 36 747

programy radiowe

OGÓLNOPOLSKIE

Sobota, 25 kwietnia.

6.30 audycje poranne: 11.57 sygnalizacja: 12.03 dziennik ogólnopolski: 12.15 p. g. „Dzień lasu” (Kraków i Łódź nadają aud. lok.): 12.25 koncert zespołu salomondy pod kier. W. Botha (kwintet): 13.10 chwila gospodarki domowej: 14.30 „O Jasku co sie z Rokita złożył” — słuch. M. Kownackiej dla dzieci: 15.00 koncert poranny w wyk. ork. detaj 1 p. p. Leg. (z Wilna): 15.15 „Nasz handel morski”: 15.39 muzyka lekka w wyk. malej ork. 16.30 „Anegdota o speakerach” w opr. J. Opieńskiego i Zb. Świętochowskiego: 16.45 koncert reprezentacyjny (z Katowic): 17.45 „Wrażenia słuchacza radia” — prof. dr. J. Tokarski (ze Lwowa): 17.55 „Liga radiofonizacji kraju staje do pracy”: 18.44 wiadomości sportowe ogólne: 18.50 poz. aktualna: 18.59 myśli o radio: — 19.00 „Kwiat paproci” — opt. w 8-ach aktach. St. Malinowskiego. Tekst: J. Wójcicki i T. Frenkel. Wykonawcy: Ork. P. R. i chór pod dyr. Z. Górzyńskiego. oraz solista: 20.50 dziennik wieczorny: 21.00 aud. dla Polaków zagranicą: 21.30 wywiad: 21.35 „Wesola syrena”: „Dwudziestolecie polskie” Polskiego Radia — jubileusz inauguracyjny nap. M. Hemar: 22.05 muzyka taneczna w wyk. malej ork. P. R. W przerwach o godz. 22.30 „Co mówią najstarsi radjodłuchacze”.

KRAJOWE

Sobota, 25 kwietnia.

Warszawa — 15.20 giełda: — 18.00 przegląd wydawnictw: 18.10 życie artyst. i kult. stolicy.

Sobota, 25 kwietnia.

Katowice — 13.15 muzyka taneczna (płyty): 13.50 lekcja j. polskiego: 13.45 piosenka jazz (płyty): 18.00 skrzynka dla dzieci.

Sobota, 25 kwietnia.

Kraków — 12.15 muzyka lekka z płyt: 13.15 koncert popołudniowy (płyty): 15.20 giełda z życia literacko-kulturalnego.

Sobota, 25 kwietnia.

Lwów — 13.15 koncert żywczeń z płyt: 15.20 giełda z Warszawy: 18.00 przegląd wydawnictw kobiecych: 18.15 duety harmonistów (płyty).

Sobota, 25 kwietnia.

Łódź — 12.15 „Wiosna” (płyty): 13.15 wesole tańce charakterystyczne (płyty): 14.25 i 15.20 giełda: 18.00 pogadanka z cyklu „Obrazki z Łodzi”: 18.30 o wszystkim potroszko.

Sobota, 25 kwietnia.

Toruń — 13.15 muzyka z płyt: 13.45 chóry rewerserskie (płyty): 15.20 giełda i kom. żeglarski: 18.00 przekł. wydawnictw (z Warszawy).

PROPONUJEMY LAMPOWICZOM

na sobotę:

17.00 Strasburg. Koncert rozrywkowy: 17.15 Wieża Eiffila. Koncert orkiestrowy: 17.55 Bratislava. Pieśni wiosenne. 18.00 Monachium. Koncert orkiestrowy: M. Ostrawa. Muz. organowa. Kolonia. Koncert rozrywkowy: 18.25 Budapeszt. Rec. śpiewaczy: 18.30 Leningrad.

Koncert symf. Bruksela franc.

Eludy Chopina. 19.00 Berlin. Koncert solistów: 19.10 Bukareszt. Koncert chóru.

20.00 Bratislava. „Gdybym był królem” — opera Adama. Bukareszt. Muz. taneczna. Anglia (Reg. Progr.) „Sporządzone narzeczone” — opera Smetany (akt II): 20.10 Berlin. „Melodie i pieśni mikrofonu” — Kolonia. „Dziś tańczymy”. Hamburg. „Zamek nad Adriatykiem” — oper. Gebhardta: 20.30 Anglia (Reg. Progr.) Radiorewia. Rzym. Koncert orkiestrowy. Wiedeń. Wielkie potpourri wiosenne: 20.45 Mediolan. „Gioconda” — opera Ponchielliego (tr. z La Scala). Paris P. T. T. Koncert orkiestrowy.

21.10 Królewiec. Wesoly wieczór: 21.15 Anglia (Reg. Progr.) „Jeden fortepian, cztery rece”: 21.45 Anglia (Reg. Progr.) Muzyka taneczna.

22.00 Stockholm. Muzyka taneczna: 22.10 Wiedeń. Recital wiołonecz: Bruksela franc. Muzyka jazzowa: 22.30 Strasburg. Muzyka taneczna. Koenigszwst. „Nochta muzycka”. Praga. Muzyka taneczna. Anglia (Reg. Progr.) Muzyka taneczna: Lipsk. „A jutro niedziela” — koncert: 22.40 Budapeszt. Koncert ork. operowej: 22.45 Paris P. T. T. Muzyka taneczna: 22.50 Kopenhaga. Muz. taneczna.

23.00 Monachium. Muz. taneczna: Koenigszwst. „Prosimy do tańca”. Bukareszt. Muzyka taneczna: 23.40 Radio Paris. Koncert rozrywkowy.

24.00 Berlin. Muz. taneczna: Hamburg. Muz. taneczna. Stuttgart. „Don Juan” — opera Mozarta.

Co futro — to **Edmund Rychter** — co palto — to **Edmund Rychter** — co ubranie — to **Edmund Rychter**, Poznań, Ostrów Wielkop.

OREDOWNIK

WYCHODZI CODZIENNIE Z DATA
NA DZIEŃ NASTĘPNY

Redaktor odpowiedzialny Andrzej Trella z Poznania. — Za wszystkie wiadomości i artykuły z m. Łodzi odpowiada Leon Trella, Łódź, Piotrkowska 91. — Za ogłoszenia i reklamy odpowiada Antoni Leśniewicz z Poznania.

Przedpłata: miesięcznie za pierwszy 7-miu wydań tygodniowo z odbiorem w agenturach 2,35 zł. Za odnośny do domu odpow. dopłata. Na pocztach i u listonoszów miesięcznie 2,34 zł, kwartalnie 7,01. Poczta przyjmuje zamówienia tylko na 6 wydań tygodniowo (bez poniedziałkowego). — Pod opaską w Polsce 5,00 zł 6 wydań tygodniowo. — Zamówienia pocztowe należy wskazać do 25. każdego miesiąca w urzędach pocztowych lub wprost w centrali Oredownika.

Nakład i ciekawki: Drukarnia Polska Spółka Akcyjna, Poznań, św. Marcin 70.

W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w załadunku, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a subskrybenci nie mają prawa domagać się nie-dostarczonej numerów lub odszkodowania.

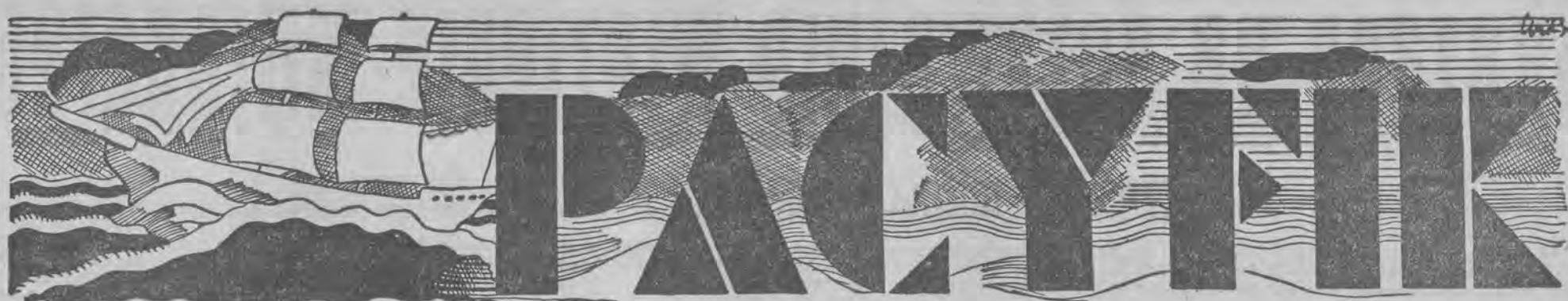
Ogłoszenia i reklamy:

Na stronie 6-lamowej 15 groszy, na stronie 4-lamowej przy końcu tekstu redakcyjnego 30 gr., na stronie 4-tej 50 gr., na stronie 2-giej 60 gr., na stronie wiadomości lokalnych 100 gr. nadwyżki. Drobne ogłoszenia najwyżej 100 słów, w tem 5 nagłówkowych (drukowanych tłusto): słowo nagłówkowe 15 gr, każde dalsze słowo 10 groszy. Za różnicę między drukowanymi a wysokosłowa ogłoszenia, powstająca wskutek matrycowania, wydawnictwo nie odpowiada. Ogłoszenia są płatne z góry.

Humor zagraniczny

— Czy to prawda, że się żenisz z wdową po twym bracie? Przecież ona jest starsza od ciebie o całe 20 lat?
— Tak, ale ubrania nieboszczyka leżą na mnie jak ulane.

OPOWIEŚĆ MORSKA-PRZYZEMSKA

4) W rzeczywistości byliśmy tak przemęczeni, że teraz, kiedy nasze nerwy doznały odprężenia, każdy poczuł w sobie nieprzepartą potrzebę snu. Nadchodząca noc tem bardziej skłaniała ku temu, więc, nie myśląc nawet o posiłku, rozłożyliśmy się na podłodze i zapadli w głęboki sen.

Co do mnie, to mimo wrażenia, spowodowanego widokiem śmierci marynarzy, zasnąłem od razu i tak twardo, że w ciągu nocy nie przebudziłem się ani razu. Dopiero późnym rankiem, gdy słońce było już wysoko na niebie, przetarłem oczy — obolały i zdziwiony niezmierznie, dlaczego leżę na deskach, a nie na swej wygodnej pryczy.

Ale świadomość moja wróciła natychmiast, gdy ujrzałem siedzącego w pobliżu Wilkinsa, który przebudził się śnać już dość dawno. Dźwignąłem się i siadłem również, trzymając się za głowę, na której wykwił guz dość pokalnych rozmiarów. Widocznie w nocy, w czasie kołysania, łupnąłem o coś porządnie, nie przebudziwszy się nawet.

— Jak widzę, spałeś dobrze — odezwał się.

— Tylko niezbyt wygodnie — odparłem, z grymasem masując swój guz.

— No, lepsze to w każdym razie, niż pływać sobie miękko pospołu z rybkami — zaśmiał się. — Dziękujemy Bogu, żeśmy tak szczęśliwie wyszli z całej opresji. Doprawdy, mieliśmy szczęście, że nas nie zalało. Stary „Viceroy” trzymał się z prawdziwym uporem okrętu-widma.

— Gdzie Chanson? — teraz dopiero zauważyłem jego nieobecność.

— Posłałem go, żeby przyniósł coś do zjedzenia. Mam nadzieję, że niecały magazyn żywnościowy uległ pożarowi i będziemy mieli prowiantu aż nadto.

Na potwierdzenie tych słów Chanson zjawił się wnet z całym nareczem „corned beefu” i bochenkiem trochę osmalonego chleba pod pachą. W prawej ręce trzymał dwie butelki wina. Widok ten po długim poście był naprawdę nęcący, mimo to Niemile uderzało większe jeszcze, niż dotąd, przygnębienie, a raczej rezygnację w twarzy niosącego. Chciał coś rzec, lecz Wilkins go uprzedził.

— Mówiłem przecież, żeby pan przyniósł wody; winem nie ugasimy pragnienia.

— Panie kapitanie...

— Co znowu?!

— Panie kapitanie — niema ani odrobiny wody!

— Jakto?!

— Obydwa zbiorniki uszkodzone, wszystka woda wyciekła.

Kapitan zerwał się, jak oparzony.

— Przekleństwo! Los zdaje się nami igrać... — a może popsuli się tylko krany?

— Otwierałem pokrywę zbiorników — są puste.

Wnet przekonaaliśmy się o strasznej prawdzie tych słów. Uszkodzenia rezerwuarów nie były wielkie, wystarczyły wszakże, aby w ciągu całego czasu wysączyły się doszczętnie olbrzymi zapas słodkiej wody. Bez niej położenie nasze stawało się teraz równoznaczne z wyrokiem śmierci. Burza niewiadomo, jak daleko nas zapędziła, słońce zaczynało przypiekać na nowo.

Nie wiem, czy skutkiem tego, że od czterdziestu godzin nie mieliśmy nic w ustach, czy przez świadomość braku rzeczy koniecznej, czy też wreszcie skutkiem wznoszącej się temperatury dnia, — lecz właśnie teraz odczuwać zacząłem pragnienie większe, niż chęć zaspokojenia głodu. Sądję, że to samo uczucie udzielało się Wilkinsowi i Chansonowi.

Pierwszy klął, na czym świat stoi, i złorzeczył, drugi mógł doprowadzić do pasji swoją milczącą determinacją.

Ja sam zacząłem rozważać możliwości wybrnięcia z sytuacji. Ale tych było niewiele, a właściwie żadnej. Pierwsza myśl, jaka mi się nasunęła, to myśl o budowie tratwy w zamiarze opuszczenia okrętu. Czy jednak

mielibyśmy przyspieszać niebezpieczeństwo śmierci z pragnienia szaleństwem takim, jak powierzanie swego losu wątlej płaszczyźnie z drzewa i własnym siłom bez możliwości odnawiania ich, a przeciwnie ze świadomością, że w jeszcze szybszym czasie się wyczerpią? Gdy tyle mil dzieli nas od stałego ładu? Gdy praży bezlitosne słońce, a ciało omdlewa, pozbawione najniezbędniejszego czynnika życia?

Rozważania moje przerwał Wilkins. Odrzucił on śnać również myśl o jakichkolwiek poczynaniach, związanych z ratunkiem, bo odezwał się ze spokojną rezygnacją.

— Ha, trudno, nie mamy wyboru innego, jak oczekiwać biernie, co będzie dalej, — choćby nawet miało się to zakończyć śmiercią nas wszystkich. W wypadku takim, gdzie niezależnie od woli pozostają tylko dwie ewentualności, — życie albo śmierć — nie pozostaje nic innego, jak uzbroić się w cierpliwość i odwagę zniesienia rzeczy najgorszej. Zamiast głowić się i rozpaczać napróżno, pomyślniej raczej o nierozpoczętym śniadaniu. Nie jesteśmy przecież jeszcze zgóry zasadzeni na śmierć. Przeszukajmy magazyn.

Poszliśmy za jego radą, spuszczając się po trapie w głąb słabo oświetlonej piwnicy. Zachowała się ona w dość dobrym stanie i nieznaczna tylko jej część uległa zniszczeniu. Niestety poszukiwania nie dały zbyt pocieszających rezultatów. Oprócz rzeczy nieużytecznych, dla nas, jak beczka z octem i antałek oliwy jadальной, znaleźliśmy tylko kilka blaszanek ze skondensowanym mlekiem i kilka butelek wina. Zato suchego prowiantu było wbród. Jaka jednak miał on wartość wobec widma pragnienia, które nas gnębiło? Narazie mogliśmy zaspokoić pierwsze jego przejawy; co jednak będzie dalej?

Wolałem nie odpowiadać sobie na to, pozostawiając rozwiązanie wszystkich ślepej opatrności.

Woda, woda i woda!

Ten tylko wie, co to jest prawdziwa kaźń pragnienia, co ma wokół siebie nieprzebrane góry obszary i patrzy w nią, gdy wewnątrz pożera mu okropna gorączka, gdy jedno tylko słowo istnieje na świecie: „pić” — a instykt zwierzęcia nie pozwala zwilżyć ust ani jedną kropelką.

Blisko tydzień minął już na próżnem wyczekiwaniu pomocy. Ostatnich kilka kropel wina wysączyliśmy dawno, nie jedząc nic prawie, bo głód był niczem wobec męki trawionych ogniem ust, gardła i wnętrza. Gdy niezliczoną ilość razy zaglądaliśmy do wyschniętych flaszek i blaszanek, wiedząc, że przecież tam niema nic, niezliczoną ilość razy o tem samym się przekonywując, chcieliśmy pić wodę morską. Jedynie podświadomy wysiłek woli unicestwił to szaleństwo i wtedy obłąkany wzrok odwracał się od jej widoku.

Słońce z każdym dniem stawało się coraz straszliwszym narzędziem tortur. Zionęło, zdawałoby się, ogniem śmiertelnym, wysuszając chyba krew w żyłach. Kryliśmy się przed nim w najgłębszym cieniu, na dnie trumny, w oczekiwaniu śmierci.

Ach, jakże ona szła wolno! Kładła swą ognistą łapę na płonący czerep, biła w skronie młotami krwi, oślepiła wzrok jaskrawymi płamami.

Śmierć zbliżała się wolno, ale nieustannie. Nie czułem już teraz prawie władzy w członkach, umysł jakby zasypiał ze słabym już tylko przebytkiem świadomości. Niedaleko mnie leżał zemdlony Wilkins, a pod drugą ścianą Chanson z dziko wywalonymi białkami oczu.

Nie wiem, od ilu dni czy tygodni leżeliśmy tak, gdy, jak przez mgłę, ujrzałem obraz straszniejszy, niż śmierć. Dotąd jeszcze widzę i nigdy nie zapomnę tych zwierzęcych utkwionych oczu, w nagłym gardle nieprzytomnego kapitała. Nagle oderwały się od tamtej ściany i z jakimś potwornym błyskiem

zbliżyć się poczęły ku ofercie.

Moja gasnąca świadomość odżyła natychmiast. Pojąłem, co Chanson chce uczynić.

Z pomiędzy białych, pomarszczonych warg świeciły mu nagie zęby. Pomagając sobie szponami palców, przycołgał się do zemdlatego. Wyciągnięta łapa dotykała już jego głowy.

Stłumiony ryk wyrwał mi się z gardła i jednym rzutem znalazłem się na przeciw wykrzywionej żądzą twarzy.

— Chanson! Zwierzę!!

Chwyciłem za wzburzone włosy i szarpnąłem.

— Puść! — wycharczał. — On ma krew, którą można pić... świeżą krew... pu... śc!!

Ale ręce moje nadzwyczajnym wysiłkiem zaciętniały się na jego gardle, niepozwalając dokonać ohydnej czynu.

Uwolnił się z tego uścisku i z furją rzucił do walki, teraz śnać ze mnie chcąc uczynić swą ofiarą.

Rozpoczęło się straszne zmaganie o życie. Szaleńiec drapał i gryzł, ale i ja również zamieniłem się w zwierzę. W chwili, gdy dosięgnął mej szyi, próbując ją zgnieść, ciałem szczękami w przegub jego ręki. Wrzasnął z dzikiego bólu, ale nie puścił. Był teraz jakiś niezwykle silny w przystępie szału.

Leżałem pod nim, szarpiąc wściekle głowę w dławiących szponach. Śmiertelna rozpacz owładnęła mną, gdy zabrakło tchu, a palce i paznokcie miażdżyły krtań.

Rozpaczliwym wysiłkiem obu rąk obajśmy jego głowę, przycisnąłem wód i zęby moje wściekle ugrzeźły w mięsie policzka. Zwierzę ryk i — szpony puściły. Krew falą uderzyła mi do głowy, ale jeszcze ściśniętą pięścią z rozmachem uderzyłem przeciwnika w skroń.

Zwalił się ze mną na bok nieprzytomny. Sam bliski zemdlenia, skrwawiony, dźwignąłem się na kolana, chcąc zadać cios ostatni, gdy Chanson otworzył oczy. Patrzyły nieruchomo w próżnię — jakieś wygasłe, jak u trupa.

Opuściłem wzniesioną rękę, a on, zauważywszy ten ruch, skierował spojrzenie na mnie. Ohydny, niesamowity grymas wykrzywił mu twarz. Z oderwanego policzka lała się krew.

Myślałem, że rzucił się ponownie, ale on, porwawszy się niespodziewanie na nogi, pijanym krokiem rzucił się na pobliskie schody, wodzące na pokład. Z jego gardzieli, gdy poczył wlażyć na górę, wydobywał się budzący przerażenie ryk-śmiech.

Ach, co to był za śmiech; dotąd, gdy wspomnę na ową tragedję, wyraźnie odżywa się w moich uszach. Patrzałem za nim, przykutym do miejsca, widziałem, jak wylazł na pokład i zniknął poza otworem luki. A potem, wśród tego samego śmiechu, rozległ się ciężki plusk.

Nieszczęsny, rzucił się w wodę — przemknęło mi przez huczącą głowę. W tej chwili nogi zwiotczały pode mną, wszystko dokoła zawirowało i stoczyłem się w ciemność.

Co za dziwne ocknienie. Zrenica,

przywykłe do mroku, ledwo wyrzuciła ostre światło, otaczające mnie zewsząd. Powoli otwieram oczy i w bezruchu wodę niemi to tu, to tam. Zrazu przedmioty ukazują się, jak za mgłą, potem — wyraźniejsze, stwarzają całokształt obrazu.

Leżę w białej pościeli, otulony nią po szyję, — nade mną biały sufit z górejącą pośrodku lampą, także ściany, wszystkie urządzenia pomalowane na białe.

Odwracam głowę na bok. Tuż przy łóżku siedzi człowiek w białem również okryciu i bacznie we mnie się wpatruje.

Skąd się tu wziął, — co to wszystko znaczy, czy to może tak wygląda drugi świat, a to jest jeden z jego mieszkańców?

Milczę i nie odrywam wzroku od

dziwnej postaci. Czuję, że chwytam moją rękę w przegubie.

— No, nareszcie przyszedł pan do siebie — słyszę dziwne słowa.

— Kim pan jest? Gdzie się znajduje? — z trudem zadaje pytanie, próbując się dźwignąć.

— Spokojnie, proszę się nie ruszać, jest pan w mojej opiece. Cały dzień leżał pan bezprzytomny; musieliśmy zastosować sztuczne odżywianie. Teraz jest już znacznie lepiej; powróci pan szybko do zdrowia.

— Skąd się tu wziął? Gdzie kapitan? — zaczynałem pojmywać.

— Został wyratowany razem z panem, leży w przyległej kabinie; proszę jednak narazie starać się nie myśleć o niczem, potrzebuje pan wypoczynku. Na wyjaśnienia będzie dość czasu, a posilny sen dobrze panu posłuży. Proszę położyć się — podsunął mi do ust łyżeczkę z jakimś medykamentem.

Istotnie, powracający do życia organizm domagał się ciszy i spokoju. Odczuwałem błogie otaczające mnie ciepło i oczy przymykały się do snu. Lekarz na palcach opuszczał kajutę.

Obudziłem się, gdy jasne światło dnia wpadało przez iluminator, rzucając na sufit ruchliwe węzowe smugi odbitych w wodzie promieni. Z oczyma, utkwionemi w to miejsce, wolny od wszelkich myśli, leżałem bez ruchu mimo doskonałej reżekcji, jaką czułem teraz w sobie. W pewnej chwili drzwi uchyliły się bez szelestu i ukazała się w nich znajoma biała postać.

— Jak pan spał? — zapytał, widząc mnie przebudzonego.

— Wybornie. Tak rozkosznie nie spałem chyba jeszcze w życiu. Czuję się znakomicie; mógłbym już wstać całkiem o własnych siłach.

— Jeszcze nie warto. Sądję, że po wszystkich przejściach lepiej będzie, gdy pozostanie pan przez dłuższy czas w łóżku... — ale a propos, czy może mi pan opowiedzieć teraz dzieje swych niewątpliwie niezwykle przegry? — przysunął krzesło i siadł na niem.

— Z miłą chęcią, przede wszystkim jednak pragnęlbym zaspokoić swoją ciekawość i posłyszec, — w jakich to okolicznościach, przeżywszy śmierć, znaleźliśmy się tu nagle żywi i ocaleni?

— Zaraz to panu opowiem — rzekł, poprawiając rogowe okulary. — Nasza eskadra powraca właśnie z manewrów na wodach chilijskich...

— A więc jestem na statku wojennym? — przerwałem.

— Tak, na krążowniku bojowym „Michigan” z floty Stanów Zjednoczonych... Otóż wczoraj rano zauważyliśmy na kursie spalony żaglowiec. Komandor, biorąc go za statek-widmo, rozkazał zbliżyć się doń na odległość, dogodną do rzutu torpedy, — wnet jednak cofnął swój rozkaz, dojrzało bowiem na maszcie sygnał NF.

Przypomniałem sobie, że zawieszenie tych dwu flag było dziełem Chanson, który znalazł cały kod w szafie w kasztele. Niestety, nieszczęsnemu nie było danem doczekać szczęśliwego trafu, jaki jego przezorność spowodowała.

Nasunęła się wątpliwość — ciągnął opowiadający — czy nikogo niema na wraku, i to was uratowało. Kiedyśmy podплыли na bliską dystans, spuszczone szalupę z kilku marynarzami, którzy mieli wrak przeszucać. Znalezione tylko was dwu. Było to szczęście wielkie, przybyliśmy w porę, bowiem kilkanaście godzin jeszcze, a byłoby już zapóźno. Dalsze poszukiwania okazały się bezskuteczne, wobec tego ruszono dalej...

— A „Viceroy”?

— Pn mówi o swoim statku?

— Tak.

— Został storpedowany.

— ...

— Nie można było inaczej. Komandor poznał za bezcelowe brać go na hol, a pozostawienie wraku na wodzie stwarzało niebezpieczeństwo dla żeglugi.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Skazany na dożywotnie więzienie milionerem

Nieszczęśliwa miłość wynalazcy maszyny do prania

W stanie Virginia w Ameryce Północnej odsiaduje dożywotnie więzienie bogacz Juan Coquimbo, którego dochody obecnie wynoszą ponad milion dolarów rocznie. Skazany został

za morderstwo na tle zawodu miłośnego.

Życie nieszczęśliwego milionera jest podobne do sensacyjnego romansu. Przed kilkunastu laty wywedrował z Hiszpanii do Ameryki. Będąc z zawodu technikiem, otrzymał zajęcie w pewnej wielkiej fabryce. Był pracowity, solidny, zdolny i ambitny i marzył o zrobieniu kariery. Wszystkie wolne od pracy w fabryce chwile poświęcał na próby skonstruowania maszyny do prania. Spodziewał się, że wynalazek ten da mu sławę i pieniądze. Zależało mu na tem tembardziej, że

zakochał się w córce właściciela fabryki w której pracował. Panna, zdawało się, podzielała jego uczucia.

Pewnego dnia Juan Coquimbo pracując w fabryce, dowiedział się straszliwej dla siebie nowiny: córka fabrykanta wyszła za mąż za bogatego, młodego chłopca. Wstrząśnięty do głębi sercem tą wiadomością Juan Coquimbo dostał ataku szału, nieprzytomny z rozpaczki pobiegł do mieszkania nowożeńców i kilkoma

strzałami z rewolweru położył oboje trupem.

Po dokonaniu straszliwego czynu odzyskał świadomość. Dobrowolnie udał się do komisariatu policji, i przyznał się do popełnionego podwójnego zabójstwa.

Został skazany na śmierć, jednakowoż wobec uczuciowego dla zbrodni prezydent Stanów Zjednoczonych ulaskawił go i

zamieniono mu karę śmierci na dożywotnie więzienie.

Ponieważ w więzieniu zachowywał się wzorowo, pozwolono mu prowadzić dalsze próby nad wynalazkiem maszyny do prania w warsztatach więziennych. Po kilku latach prób udoskonalił go do tego stopnia, że zainteresowali się nim kapitaliści, z którymi nawiązał kontakt za pośrednictwem dyrektora więzienia. Kapitalistom maszyna do prania przypadła do gustu. Postanowili przystąpić do produkowania jej na wielką skalę.

Wynalazcy obiecali pięćdziesiąt procent udziału w zyskach.

Odpowiednia umowa została spisana w więzieniu w obecności sprawozdanego przez kapitalistów, za pozwoleniem władz więziennych rejenta.

Kapitaliści przystąpili do produkcji. Po kilku latach maszyna do prania „Coquimbo” zdobyła uznanie klientów i interesy fabryki rozwijały się świetnie. Obecnie 50-procentowy udział w zyskach, należny nieszczęśliwemu wynalazcy wynosi

ponad milion dolarów rocznie!

Złoto na głębokości 3400 metrów

Bardzo żywo rozwijająca się po wojnie eksploatacja złota zaczęła niepokoić „fachowców”, że żyły złota są na wyczerpaniu. Ostatnie badania usunęły te obawy, gdyż w Południowej Afryce, dzięki najnowszym wynalazkom techniki, odkryto bogate żyły złota na głębokości 3400 metrów, a zatem o 800 m głębiej od najgłębszych dotychczas wykopanych sztolni.

Będąc zamkniętym w więzieniu posiadacz olbrzymiego dochodu nie może go użyć na własne potrzeby, to też zasila nim najrozmaitsze instytucje dobroczynne. Do zarządzania dochodem więźnia zostało powołane specjalne kuratorium.

Nie mogąc sam korzystać z owoców

swego wynalazku, a chcąc w najwłaściwszy sposób zużytkować swój olbrzymi dochód,

nieszczęśliwy milioner powołał specjalne kuratorium,

złożone ze znanych działaczy społecznych,

któremu dał do rozporządzenia cały swój dochód, przeznaczając go na cele dobroczynne i naukowe. Cały szereg pożytecznych instytucji filantropijnych i naukowych uzyskuje tą drogą środki na prowadzenie działalności.

Fordanser z Monte Carlo i 76-letnia milionerka amerykańska

Pan de la Cuadra, choć jest bogaczem, który od lat pędzi bez troski życie na Riwierze, posiada wille i śliczną limuzynę, nie pochodzi z kulturalnej bogatej rodziny. Można to poznać po jaskrawym ubiorze i bogactwie, który przed laty

wypłynął na Riwierze jako fordanser.

lecz długo w zawodzie tym nie pozostawał i przybrał „zawód” spadkobiercy milionów. Na tym zawodzie zna się doskonale. Spadki te nie są tak częste, w każdym razie jednak wielkie. Pierwszy spadek wyniósł 3 miliony franków, drugi 9, a obecnie de la Cuadra otrzymałby 15 milionów — gdyby sąd się na to zgodził.

W roku 1929 „zakochał się” de la Cuadra — jak określa swe postępowanie —

w bogaczce amerykańskiej, 76-letniej miss Baele,

która mimo swego podeszłego wieku podlegała trzem namiętnościom:

Kochaniu, tańcowi i szampańowi.

Mężczyzna, który odpowiadał powyższym wymogom był de la Cuadra, którego też bogata miss wybrała na przyjaciela.

Pewnej nocy o godzinie 3 nad ranem, znaleziono kochliwą staruszkę,

leżącą na parkiecie sali balowej,

ledwo dającą oznaki życia. Przewieziono ją do kliniki, gdzie lekarze uratowali Amerykankę. Po opuszczeniu kliniki nie zerwała ona jednak z hulaszczym życiem, lecz oddała mu się z dawną przyjemnością. Po raz drugi znowu wydarzył się jej podobny jak pierwszy wypadek. W klinice leżała długo bez przytomności, a gdy ją odzyskała

urządziła bez wiedzy lekarzy ucztę szampańską.

Następnie prowadzona przez la Cuadra, uciekła z kliniki. Tym razem jednak „spadkobierca milionów” był ostrożniejszy. Kazał swej starej „bogdance” podpisać testament, któryby go uczynił spadkobiercą całej tej fortuny. Chora drżącymi rękami podpisała testament. Kiedy znowu się ukazała w sali balowej, porwała ją śmierć na dobre, której dwukrotnie uniknęła.

De la Cuadra był już pewien 15 milionów.

Przy otwarciu testamentu

zjawili się jednak niespodziewanie krewni Miss Baele i wnieśli pretensje do spadku. Zaznaczyli, że miss Baele w chwili podpisywania testamentu nie władała już wszystkimi zmysłami. W pierwszej instancji sąd odrzucił pretensje krewnych i już nasz

„gigolo” uchodził za pewnego spadkobiercę.

Nastąpiła apelacja. Niedawno temu odbył się ponowny proces. Amerykanie zmobili-

zowali na rozprawę najświetniejszych adwokatów, Francuza Torresa i b. premiera belgijskiego Jasparsa. Ofiarą ich padł de la

Cuadra. Przegrał proces, w którym zapisano stosy akt i powołano dziesiątki świadków życia nocnego Riwier.

W Barcelonie odbyło się uroczyste otwarcie międzynarodowego kongresu muzycznego. W obradach uczestniczył prezydent Katalonii Companys.

Tam, gdzie rządzą kobiety przestępczość spada do zera

Obywatele dwóch miejscowości amerykańskich chwala sobie bardzo rządy niewiast

Jak donosi prasa amerykańska, istnieje w Stanach dwie miejscowości, pozostające pod rządami kobiet. Jedną z nich jest miasteczko Waszyngton w Stanie Arkanzas, którego nie należy mieszać ze stolicą Stanów Zjednoczonych. Stary burmistrz Waszyngtonu ustąpił przed kilku laty ze swego stanowiska i zalecił swoim wyborcom następcę w osobie pani w starszym wieku nazwiskiem T. Y. Williams. Burmistrz w spódnicy zgodził się kandydować, ale pod warunkiem, że będzie sobie mogła dobrać jeszcze kilka współpracowniczek. W rezultacie cały urząd gminny w Waszyngtonie składa się obecnie ze statecznych i bardzo pracowitych niewiast, z których nie wszystkie znajdują się w wieku matron i nie wszystkie są staremi pannami. Areopag waszyngtoński zdobi bowiem również młoda i nader przystojna Miss Kathryn Holt, piastująca odpowiedzialny urząd sekretarza gminnego.

500 obywateli Waszyngtonu — tyle bowiem ludności liczy miasteczko — chwali

sobie rządy niewiast tembardziej, iż pracują one honorowo i nie pobierają żadnych uposażeń. Fakt ten wpływa niewątpliwie na bezdeficytową gospodarkę gminną, co rozstrząsano już w całej Ameryce. Jeszcze bardziej zasługuje na uwagę fakt, że w Waszyngtonie spada przestępczość do zera. Widocznie świat zbrodniczy składa się w Ameryce z urodzonych dzentelmanów.

Druga gmina pod rządami kobiecemi znajduje się we wiosce Urbandale w stanie Missouri. Mieszkańcy jej wyrażają się również jak najlepiej o ich rządach. Mieszkańców tych jest niestety niezbyt wielu, bo zaledwie 48. Pani Hayes Wallen, spełniająca obowiązki burmistrza i szeryfa, rządzi przytem bardzo srodo. Biada głowie domu, któryby z nastaniem zmroku nie znalazł się przy ognisku domowym i pod opieką swej małżonki. A mimo to nie podniósł się jeszcze w Urbandale głos protestu. „Rządy kobiet są najlepsze” — pisze jeden z mieszkańców w prasie nowojorskiej.

Jeziro Tana i Niebieski Nil

Jeziro Tana w Abisynji, do którego doszły już zwycięskie oddziały włoskie, a które stanowi klucz do trudności włosko-angielskich w rozwiązaniu zagadnień kolonialnych w Afryce, składa się właściwie z dwóch jezior. Brzegi tych jezior są bardzo błotniste i trudno dostępne. Jeziora te nie miałyby tak dużego znaczenia, gdyby nie przepływał przez nie Niebieski Nil, zwany także Błękitnym Nilem. Ten Nil bierze swój początek w górach na południe od jeziora Tana, jako potok górski, wypływając z masywu, położonego na 2800 m ponad poziomem morza. Przepływając przez wspomniane jeziora nabiera jakby ze zbiorników masy wód i w dalszym ciągu przybierając nazwę Abai — płynie już korytem 200 m szerokim. Od tych wód, zebranych tam, zależy stałe poziom wód na Nilu w Egipcie. O ten właśnie poziom wód drży Anglia, a obecnie również i Egipt, coraz bardziej usamodzielniający się. Trzy czwarte wód Nilu egipskiego pochodzi z Nilu Niebieskiego. Urodzaj czy głód — oto ważny stale problem dla Egiptu, zależny od stanu wód Nilu Niebieskiego.

go. Od czerwca do października, gdy następują życiodajne dla Egiptu wylewy, Nil Niebieski stanowi troskę milionów Egipcjan. To też nie dziwne, że walka o jezioro Tana to już nietylko kwestia niepodległości i wolności Abisynji.

Falszywa

— I jak ci się podoba twoja nowa pani, Kasiu?

— Wiesz, to strasznie fałszywa kobieta. W oczy mówi co innego, a pod drzwiami słyszę znow co innego.

Rozsądny

Zona: — Dokąd idziesz wieczór?

Mąż: — Rozsądna kobieta nie powinna nigdy pytać męża, dokąd idzie.

Zona: — A rozsądny mężczyzna czy może się o to pytać żonę?

Mąż: — Rozsądny mężczyzna nie ma żony.

Z okazji przybycia króla Wiktora Emanuela do Medjolanu odbyły się wielkie manifestacje ludności, przyczem niesiono transparenty, ośmieszające W. Brytanię.